

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 25CEFP1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 25, dimarts 2 de desembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 25 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents [José Ignacio Aparicio Ciria](#), [Rocio Garcia Pérez](#), [David González Chanca](#), [Gisela Navarro Fuster](#) i [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Anna Erra i Solà](#), [Anna Feliu i Moragues](#) i [Judith Toronjo i Nofuentes](#), pel G. P. de Junts; [Irene Aragonès Gràcia](#) i [Najat Driouech Ben Moussa](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Manuel Jesús Acosta Elías](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Jéssica Albiach Satorres](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre el desplegament dels equips socials i el Decret d'orientació educativa (tram. 355-00088/15). Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre el model de formació professional del Departament d'Educació i Formació Professional (tram. 355-00109/15). Sessió informativa.
3. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'assignació de places de formació professional (tram. 355-00125/15). Sessió informativa.
4. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre el procés d'assignació de places de formació professional (tram. 355-00126/15). Sessió informativa.
5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les darreres resolucions judicials que insisteixen en l'obligació de garantir el caràcter vehicular del castellà en el sistema educatiu (tram. 311-00047/15). Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 91).
6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el compliment de les resolucions judicials que obliguen a garantir el caràcter vehicular del castellà en el sistema educatiu (tram. 311-00048/15). Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 91).
7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les mesures previstes per a garantir el caràcter vehicular del castellà en el sistema educatiu (tram. 311-00049/15). Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 92).
8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si preveu modificar les instruccions educatives per a incloure el castellà com a llengua vehicular en el sistema educatiu (tram. 311-00050/15). Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 92).

9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre si preveu modificar la normativa per a incloure el castellà com a llengua vehicular a l'educació (tram. 311-00051/15). Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 93).

10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'exclusió del castellà com a llengua vehicular del sistema educatiu (tram. 311-00052/15). Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 93).

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el garantiment del dret de les famílies a tenir el castellà com a llengua vehicular en el sistema educatiu (tram. 311-00053/15). Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 94).

12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la vulneració dels drets lingüístics de famílies i alumnes per la negació del caràcter vehicular del castellà en l'ensenyament (tram. 311-00054/15). Cristian Escribano Ramírez, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 94).

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el motiu pel qual no aplica la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que obliga a impartir un mínim del 25% de classes en castellà i el motiu pel qual la consellera d'Educació i Formació Professional no compareix al Parlament Europeu per a explicar-ho (tram. 311-00055/15). Manuel Jesús Acosta Elías, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 95).

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'escoles concertades que han tancat del 2020 ençà i la subvenció que han rebut el curs 2024-2025 (tram. 311-00061/15). Manuel Jesús Acosta Elías, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació (text presentat: BOPC 233, 62).

15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les orientacions curriculars a primària i secundària i llur aportació per a pal·liar el fracàs escolar (tram. 311-00046/15). Manuel Jesús Acosta Elías, Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació (text presentat: BOPC 221, 90).

16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de professors que van obtenir plaça al concurs oposició extraordinari del 2023 i a l'ordinari del 2024 i que no han obtingut destinació definitiva per al curs 2025-2026 (tram. 311-00139/15). Manuel Jesús Acosta Elías, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 328, 96).

17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de professors que van obtenir plaça al concurs oposició extraordinari del 2023 i a l'ordinari del 2024 i que han presentat una reclamació per haver estat destinats de manera definitiva a una comarca o regió que no havien sol·licitat (tram. 311-00140/15). Manuel Jesús Acosta Elías, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 328, 96).

18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de professors interins que han abandonat la borsa del Departament d'Educació el curs 2025-2026 (tram. 311-00141/15). Manuel Jesús Acosta Elías, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 328, 97).

La presidenta

25CEFP 01.mp3

La vicepresidenta

Bé, bon dia. Diputats, diputades... Si els sembla, començaríem ja aquesta comissió. I, en primer lloc, demanar si hi ha algun grup que vulgui comunicar alguna substitució...

Bé, doncs anirem a rebre la consellera.

Bé, senyor Cid, entenc que vostè substitueix la diputada Jéssica Albiach.

David Cid Colomer

Sí, gràcies, vicepresidenta.

La presidenta

Ho farem constar en acta.

Doncs començaríem aquesta sessió, en primer lloc, saludant l'honorable senyora Esther Niubó Cidoncha, consellera del Departament d'Educació i Formació Professional, i el senyor Ricard Coma Montoro, que l'acompanya a la taula, director general de Formació Professional, així com tots els membres del Departament d'Educació.

El primer punt de l'ordre del dia seria la sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional, amb la consellera d'Educació i Formació Professional, sobre el desplegament dels equips socials i el decret d'orientació educativa; el segon punt, sobre el model de formació professional del Departament d'Educació i Formació Professional; el tercer punt, sobre l'assignació de places de formació professional; i el quart, sobre el procés d'assignació de places de formació professional, que se substanciaran conjuntament d'acord amb els torns i temps d'intervenció, que tindrà la consellera un màxim de quaranta minuts. I, a continuació, els grups parlamentaris, vuit minuts, i després vostè, consellera, disposarà de vint minuts també per a la rèplica.

Endavant, quan vulgui.

Gràcies.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé. Molt bon dia. Gràcies, vicepresidenta. Diputades, diputats... Bé, doncs comparec en aquesta comissió d'Educació i Formació Professional, atenent a la seva sol·licitud, acompanyada del director general de Formació Professional; també m'acompanyen el secretari de Millora Educativa i la secretària general, per exposar-los amb detall el model de formació professional que impulsa el Govern, els resultats del procés d'assignació de places d'aquest curs i, finalment, les polítiques d'orientació educativa que estem desplegant.

Tres peces de les que parlaré separatament, però que d'alguna manera formen part d'una mateixa estratègia, que és garantir l'equitat i ampliar les oportunitats per avançar cap a una millora educativa que promogui l'èxit educatiu del conjunt de

l'alumnat, amb independència del seu codi postal, de la seva situació de salut o altres característiques personals.

I la formació professional representa una d'aquestes palanques de promoció social. El Govern defensa una idea molt clara, que és que la formació professional és avui un itinerari de prestigi, professionalitzador, modern, estratègic també per al futur de Catalunya, tant pel foment del talent com també per la competitivitat del país. I és un sistema que s'ha consolidat com una via real d'oportunitats formatives al llarg de la vida. De fet, avui el vuitanta-cinc per cent dels alumnes que finalitzen un grau mitjà continuen estudiant un grau superior i, de fet, sis de cada deu alumnes que completen un cicle formatiu de grau superior acaben accedint a estudis universitaris.

I aquestes trajectòries ascendents mostren que la formació professional no només facilita una inserció professional ràpida i qualificada, sinó que també obre portes a itineraris acadèmics més amplis i prestigiosos. I també la formació professional és un motor d'equitat, de mobilitat social, d'ambició formativa, i el país ha de continuar apostant per aquest model, perquè entenem que genera confiança, genera projecció, genera futur i genera prosperitat.

Venim d'uns anys de creixement econòmic sostingut, que ha situat la formació professional en un moment històric: aquest curs hem superat els 143.000 estudiants d'FP a Catalunya, una xifra que confirma el rècord de matriculació i que situa l'FP com la primera opció formativa per a milers de joves i adults.

I en els últims anys, de fet, en els últims cinc anys, ens hem trobat amb un escenari en el qual la demanda ha augmentat un quaranta-set per cent en el grau mitjà, i hi insisteixo, parlo dels últims cinc anys, i un trenta-vuit per cent en el grau superior, mentre que l'oferta de places creixia a un ritme menor, creixia un trenta-cinc per cent en el cas del grau mitjà i en un 19,5 per cent, respectivament, en el cas del grau superior.

I per això aquest curs passat vam aprovar, vam trobar, davant la necessitat d'enfortir aquesta oferta formativa pública, de fer-la créixer allà on el teixit econòmic i productiu ho requereix, i per això hem incorporat a la xarxa nous centres integrats. De fet, en són cinquanta-dos a tot el país, dotze més que el curs anterior. I hem ampliat l'oferta

amb 7.583 places addicionals per a aquest curs 25-26. De fet, la matrícula a inici de curs ha incrementat en gairebé 13.000 alumnes respecte al curs passat.

Totes aquestes dades penso que les va donar tant el secretari de Formació Professional com el director general en la compareixença que vam tenir. Però, en tot cas, també em veig obligada a poder-les repetir.

I, de fet, el model de govern és d'un sistema de formació professional arrelat al territori, que s'alineï amb els sectors estratègics i de futur de cada comarca, de cada ciutat; coherent també amb el que, per descomptat, ens demanen els joves, joves que han de trobar en la nostra oferta d'estudis programes que els serveixin per dissenyar els seus futurs amb garanties, independentment de les seves circumstàncies personals. I un model on les empreses, de fet, des de la més gran a la més petita, hi juguen un paper central com a agents formadors i no com a simples receptores de talent, i per tant, un sistema que aprèn fent i que té en la formació professional dual l'eina clau per preparar professionals competents.

I en aquest punt sí que voldria destacar un fet que no és menor, que és que amb les graduacions dels segons cursos dels cicles de grau superior d'aquest any consolidarem les primeres promocions que han estat cent per cent duals de la història de la formació professional catalana. És a dir, aquest any finalitzaran el segon curs del grau superior aquells alumnes que tota la seva trajectòria en l'àmbit de la formació professional l'han feta dual.

I això és una molt bona notícia per a l'alumnat i per al teixit productiu, si tenim en compte que la dual registra una taxa d'inserció en el món laboral del 67,4%, segons les dades de l'estudi d'inserció laboral dels ensenyaments professionals de l'any passat. Un estudi que també mostra que tres de cada quatre alumnes de formació professional valoren que el cicle cursat ha estat útil per al seu futur, i, per tant, hi ha una valoració positiva.

I la nostra aposta és ferma. Tant és així que treballem per estendre, per consolidar, aquesta formació professional dual intensiva, aquella en la qual l'estada de l'alumnat a l'empresa, la seva formació al centre de treball, és d'entre 800 i 1.200 hores, i que, per tant, va molt més enllà d'unes pràctiques o d'una estada curta. Constitueix gairebé una matèria més que es duu a terme i

Fitxer 25CEFP2

que s'avalua també a la mateixa empresa per part del tutor o la tutora d'empresa.

Hi apostem, amb el convenciment que es tracta d'una inversió que facilita l'adquisició de competències professionals, que incrementa també la competitivitat empresarial i que reforça la responsabilitat social de les empreses, la seva funció formadora, que d'alguna manera també voldríem potenciar.

I avui, doncs, només un disset per cent de l'alumnat de dual ho és d'aquesta modalitat, de la intensiva. Diem «només» perquè som conscients que en altres comunitats autònomes la xifra és bastant més baixa, però, això no obstant, nosaltres voldríem que aquest nombre creixi en el conjunt del territori i en les diferents famílies professionals.

I partint d'aquesta base, el repte immediat és continuar desplegant, enfortint, un sistema que ja compta amb una xarxa de més de quaranta-set mil empreses formadores. És una xarxa sòlida on les pimes realment tenen un pes molt important, determinant. I a l'FP dual general el setanta per cent de les empreses participants són petites empreses, microempreses, empreses individuals, i en el cas de la formació professional dual intensiva, que és aquesta, com deia, que són més hores, les dades són similars, un setanta-sis per cent de les empreses formadores corresponen a petites empreses, mitjanes i microempreses.

I el repte que tenim és assolir encara més empreses, poder implicar encara en aquesta xarxa més grans empreses, i, per tant, entenem que en aquest repte de país, que ha de ser compartit, també a la gran empresa l'hem d'aconseguir implicar una mica més.

I, per tant, la voluntat és avançar amb ambició, conscients que cal seguir estenent aquesta cultura formadora, perquè quan les empreses esdevenen graner de talent, hi guanyen elles, hi guanya el sector, hi guanyen els estudiants i també hi guanya el país. I alhora caminem cap a un objectiu que aquest Govern considera imprescindible, que és substituir la beca pràctica pel contracte laboral abans de l'any 2029. Per tant, substituir aquesta beca per un contracte que garanteixi que la formació a l'empresa es desenvolupi en un marc de drets, d'estabilitat, de reconeixement professional d'acord amb la legislació vigent. I, per tant, treballem

plenament conscients que per consolidar aquest salt endavant s'han de fer passos fermes en diferents àmbits.

Les dades, l'experiència acumulada i el marc estratègic que defineixen el cinquè pla de formació i qualificació professional, un pla que, de fet, aprovàvem divendres passat a la comissió rectora de l'FP, que aprovarem properament en el marc del Govern, és un pla rellevant que assenyala algunes fites que hem de tenir presents en els propers anys.

Per una banda, i la comentava indirectament, seria eixamplar la xarxa d'empreses col·laboradores fins a un mínim de seixanta mil centres de treball. Recordo que en tenim quaranta-set mil en aquests moments. Per tant, fer el salt fins a seixanta mil centres de treball, incorporant de manera prioritària mitjanes i grans empreses per sostenir aquest creixement del sistema i reforçar-ne el caràcter estructural. Després ajustar també amb més precisió la planificació territorial de l'oferta d'FP, modulant el creixement de places segons les necessitats del teixit productiu, els perfils dels estudiants i garantint la disponibilitat efectiva de llocs de pràctiques o, millor dit, de formació a l'empresa.

També impulsar noves formes de col·laboració amb els agents socials i econòmics, aprofundint en experiències que són realment rellevants, com per exemple els punts d'acceleració dual, els tutors mancomunats, que ajuden especialment aquelles petites i mitjanes empreses i micropimes. Unes figures que ens permetran impulsar estades formatives a empreses en territoris, per exemple, de baixa densitat de població o que presenten dispersió sectorial. Aquestes dues línies es troben recollides en aquest cinquè pla de formació professional de Catalunya, que, com deia tant a la comissió rectora i que properament el Govern aprovarem, o consolidar el mapa de la formació professional dual com a eina estratègica, facilitant la difusió, l'orientació i la connexió educativa entre oferta formativa, demanda d'estudis i necessitats empresarials.

També ampliar la presència de la dual a les administracions públiques. Convertir també l'Administració pública, més enllà de la petita, mitjana i gran empresa, en entorns formadors, de referència, desplegant experiències que reforcin el seu paper com a motor de qualitat; o desplegar el nou decret de l'organització dels

ensenyaments professionalitzadors en la modalitat virtual o *online*, que regularà l'aprenentatge, les proves finals, que han de garantir la qualitat, han de garantir la credibilitat i l'equitat d'una modalitat que certament està en expansió. Per tant, aquí la voluntat no seria ni limitar ni restringir, però sí regular per garantir precisament plenament la qualitat d'aquesta oferta.

I també integrar el creixement del sistema en el marc del cinquè pla general del sistema de formació i qualificació professionals, que reforçarà la formació professional dual, l'acreditació de competències, la formació al llarg de la vida com a eixos per afrontar la transformació digital, verda i demogràfica del país, i consolidar un model integrat, estable, universal, d'orientació educativa, en coherència també amb el futur decret d'orientació.

I aquest conjunt de fites dibuixa un camí immediat per continuar avançant en un sistema de formació professional fort, de qualitat, equitatiu, connectat amb els reptes del país i que permeti superar amb claredat les prioritats de cicle que encarem.

Però, en tot cas, voldria insistir en una idea: que la formació professional no és només una política de promoció econòmica; és sobretot una política generadora i fomentada del talent, d'oportunitats per a les persones. I aquest Govern vol oportunitats per a tothom, i per això l'equitat és central en la manera com la pensem i com despleguem aquesta oferta formativa.

Perquè no hi ha ni una única manera d'aprendre ni una única trajectòria vital, segurament n'hi ha tantes com persones, i el sistema les ha de poder acompanyar totes, oferint diversos punts d'entrada, assegurant recorreguts que permetin avançar, reprendre estudis, continuar formant-se al llarg de la vida.

I vostès, en aquesta sol·licitud que em feien, demanaven pel model. Doncs, bé, el model, com vaig tenir també l'honor de poder expressar la setmana passada, en el marc del Consell de Ministres de la Unió Europea, on vaig participar també en representació del conjunt de comunitats autònomes al costat del Ministeri del Govern d'Espanya..., doncs, a més de la formació professional dual, el que perseguim és la consolidació d'un sistema de formació professional que sigui flexible, que sigui capaç de respondre a aquesta diversitat de situacions.

Per tant, un sistema de formació professional que ofereixi itineraris flexibles, adaptats, amb suports. Allà també es va donar moltíssima importància i es va fer molt èmfasi a la necessitat d'adaptar itineraris, tenint en compte també la diversitat d'alumnat que tenim, que permeti recuperar trajectòries a aquells alumnes que en algun moment s'han pogut allunyar del que era el sistema o que connecti amb interessos i necessitats professionals reals de sectors productius en el nostre territori, i que reconegui i acrediti, i insisteixo en la importància de l'acreditació també, els aprenentatges adquirits a través de l'experiència per vincular-los també a d'altres itineraris.

I és des d'aquesta mirada que podem avançar, des de la que impulsem mesures concretes. Per exemple, el fet que hàgim doblat aquest curs els cicles de grau bàsic fins a dos mil a tot el sistema; el fet d'haver incrementat l'oferta de programes de formació i inserció; també hem incrementat els IFEs, els itineraris formatius específics; i estem treballant per reforçar l'encaix de les escoles de noves oportunitats, els centres de noves oportunitats, i assegurar també la sostenibilitat dels seus projectes, que són projectes, com saben, positius per la vinculació de molts joves al sistema formatiu i al sistema laboral.

I és també des d'aquesta mirada que entenem el sistema de formació professional com un dels puntals del pla d'acció contra l'abandonament escolar prematur, que vam presentar el darrer 7 de novembre. Perquè quan el sistema manté obertes les vies de progrés, quan ens permet transitar d'un itinerari a un altre, sense exclusions, és quan realment aquestes oportunitats es veuen multiplicades.

I des del Govern tenim molt clar que l'abandonament no és només un problema dels alumnes, del professorat, de les famílies. Cada vegada que un jove deixa els seus estudis, qui està fracassant és el sistema educatiu i formatiu en el seu conjunt, i això entenem que ens ha d'interpel·lar com a país, com a societat, i per això comptar amb aquesta resposta sistèmica entenem que és molt important.

Una resposta que ha de garantir aquesta flexibilitat de trajectòries, ha d'esmerçar esforços en la lluita contra la segregació, el desplegament d'un sistema educatiu realment inclusiu o la prevenció i el seguiment de l'absentisme, entre d'altres aspectes que integren aquest pla. I una resposta, per tant, que compti amb bons

sistemes d'informació, d'acompanyament, d'orientació per a l'alumnat de totes les etapes. I després en parlaré una mica més.

I, certament, també calen programes d'intervenció directa, com el Reconnecta-ES, que és una de les eines més valuoses que hem pogut impulsar per combatre aquest abandonament escolar prematur i recuperar trajectòries que s'havien interromput. És un projecte que desplega educadors i educadores socials als serveis territorials que estan dedicats específicament a localitzar i acompanyar joves que han deixat els seus estudis, a oferir-los un acompanyament professional que els permet tornar a obrir portes, que sovint la majoria consideraven tancades. I és una iniciativa que exemplifica de manera molt clara aquest compromís del Govern amb tots els joves, especialment aquells que ho necessiten.

Però, en tot cas, els resultats que hem assolit mostren l'impacte real d'aquesta política. Tenim que el seixanta per cent dels joves contactats el curs 24-25 van acceptar rebre l'acompanyament que els oferia aquest programa; un seixanta per cent, es van atendre gairebé dos mil joves. I d'aquests, gairebé el setanta per cent han tornat al sistema educatiu. Ens sembla que és un impacte real, molt positiu. I evidentment, doncs, no s'imaginen quan parlem, o podem parlar, amb aquests joves el que els ha suposat.

I aquesta és la prova que no hi ha trajectòria que no es pugui reprendre quan el sistema hi és, quan els recursos hi són, quan des del Govern també s'ofereix aquesta mà estesa i es posen recursos a disposició enfocats a recuperar aquestes trajectòries. Per tant, els serveis públics són fonamentals i són determinants, i tant que sí.

En tot cas, aquest programa, el Reconnecta-ES, no és una acció aïllada, s'emmarca en un ecosistema d'iniciatives que ja estan donant resultats. Per una banda, els plans educatius d'entorn, que articulen accions de detecció, d'atenció, de seguiment per a alumnat en risc, que connecta el món educatiu amb el món social, el comunitari i el familiar, i també moltes xarxes, seminaris de centres que s'intercanvien bones pràctiques per prevenir l'abandonament.

I tot plegat, doncs, configura una resposta coordinada, coherent, que reforça la idea central d'aquest Govern que cada jove mereix una segona, una nova, oportunitat,

perquè n'hi poden haver diverses, i que el sistema educatiu, formatiu, ha de ser capaç de garantir-les si cal, doncs, porta a porta, persona a persona, com fa aquest programa.

I el Govern també és conscient que la formació professional encara reflecteix desequilibris importants entre àmbits o famílies formatives fortament masculinitzades, algunes, d'altres clarament feminitzats. I avançar cap a una formació professional més equilibrada és essencial per dos motius, perquè la competitivitat de Catalunya depèn de mobilitzar tot el talent, no només uns o altres, i perquè les aspiracions individuals no quedin condicionades per prejudicis socials heretats sobre el que se suposa que és de nois, que és de noies i, per tant, sobre estereotips sexistes; una realitat que limita oportunitats, que impedeix aprofitar tot el talent del país.

I en aquest horitzó pensem que l'educació també és clau per combatre aquests estereotips. L'orientació acadèmica i professional hi ha de tenir un paper important, sobre el qual hem de poder aprofundir.

I alhora sí que podria avançar que la campanya de preinscripció i matrícula de la formació professional que estem preparant per al curs que ve incorporarà un accent especial en aquesta qüestió, perquè sí que entenem que hi han temes d'equilibri que hem de treballar per poder mirar de compensar.

I tot plegat forma part d'aquest compromís del Departament d'Educació i Formació Professional, i del Govern sencer, per corregir una situació injusta, perjudicial per a les persones, per al país, i per avançar amb determinació cap a la igualtat real entre homes i dones.

I, de fet, com ja vaig explicar a la meua última compareixença davant d'aquesta comissió –imagino que el secretari i el director general devien fer el mateix–, aquest curs, doncs, hem impulsat canvis importants tant en el calendari com en el procediment d'assignació de places de formació professional i els resultats són positius.

L'avançament del calendari, que alguns, de fet..., s'havia sentit a dir que seria impossible, doncs aquest avançament del calendari ha donat estabilitat i ha reduït

incerteses, i ha permès, sobretot, que l'alumnat, també els centres, els equips de professorat, comencin el curs amb més previsió i una mica més de tranquil·litat.

I, llavors, aquest curs 25-26 compta amb setanta-sis mil estudiants matriculats, tant de grau mitjà com de grau superior de primer curs. Per tant, les noves matrícules són setanta-sis mil, què és aquest rècord que abans els comentava.

I, en fi, com deia, això, segurament que ja ho van explicar en aquesta comissió, però, en tot cas, alguns elements conceptuals que considerem que han funcionat, que han estat un èxit, és que hem aconseguit un model d'assignació més transparent, amb tres tandes.

De fet, tres tandes el mes de juliol; notes de tall publicades; una eina de simulació que ha ajudat tant les famílies com les persones sol·licitants; una gestió més ajustada a les realitats dels diferents itineraris postobligatoris; una millora significativa en la capacitat, doncs, per assignar plaça d'acord amb les preferències de l'alumnat; i un procés més orientat a l'usuari, amb recursos com el mapa de vacants al conjunt del territori, que va permetre al futur alumnat veure les places que encara quedaven disponibles.

I aquest procés respon a una prioritat clara, que és garantir que cap plaça pública quedi sense aprofitar, que cada jove trobi el seu cicle formatiu preferit amb la màxima rapidesa i seguretat, i per això també les vacants s'han reduït considerablement aquest curs, fruit d'una millor gestió i planificació de l'oferta.

Pensin que de més d'onze mil vacants el curs anterior, amb 7.500 places menys, és a dir, amb menys places teníem més d'onze mil vacants, en aquests moments, aquest curs, a data de 6 d'octubre, en teníem 8.100. Per tant, va millorar també a nivell de gestió de vacants o, en tot cas, d'aprofitament de places públiques de cicles formatius.

Però, en tot cas, entre els pilars que sostenen qualsevol projecte de pedagogia aplicada, sòlid

Fitxer 25CEFP3

també es troba l'orientació educativa, que formava part també d'alguna de les peticions que feia aquesta comissió. I és important subratllar que aquest pilar, l'orientació, és una condició estructural perquè el sistema educatiu funcioni amb equitat, amb coherència i continuïtat al llarg de totes les etapes.

Avui dia, però, saben que Catalunya encara no disposa d'un marc normatiu complet que reguli l'orientació educativa. I aquest buit normatiu, d'alguna manera, té conseqüències. L'orientació, doncs, depèn encara massa sovint de la bona voluntat dels centres, de la càrrega de treball de cada tutor, de cada tutora, de la capacitat desigual dels territoris per coordinar serveis i recursos. I això genera desigualtats que el país no s'hauria de permetre.

Per tant, necessitem, necessitaríem, un decret d'orientació perquè aquesta funció entenem que és clau per al funcionament de molts ressorts del sistema, des de la capacitat per difondre adequadament l'àmplia oferta formativa que tenim, que, a més a més, creix any rere any, fins a la capacitat per reconnectar aquells joves que en algun moment poden haver abandonat, però que volem, o hem de fer, que tornin.

I ho veiem clarament en totes les evidències que ens aporta la recerca, que és que sense orientació els alumnes amb més dificultats tenen menys oportunitats reals. I sabem també que les transicions entre etapes educatives són punts crítics, que el pas de primària a secundària sovint introdueix discontinuïtats en l'acompanyament, que pot fragmentar aquesta atenció educativa, i que el pas també de quart d'ESO a altres opcions postobligatòries és un dels moments on més pesen aquests determinants socials en les expectatives i decisions de l'alumnat.

I per això necessitem un marc estable que garanteixi suports personalitzats, espais de reflexió orientadora, perfils professionals especialitzats, avaluació sistemàtica d'aquestes accions d'orientació. Són línies d'actuació que són avalades per la recerca, imprescindibles per aconseguir que cap alumne quedi desconnectat del sistema, i també, per què no?, es pot plantejar la implicació del teixit productiu per conèixer professions, per conèixer oficis, per conèixer entorns professionals que a vegades són desconeguts, poden arribar a ser desconeguts, en determinada edat per molts alumnes.

I a partir d'aquest diagnòstic, el Govern té a punt un decret d'orientació educativa que recull totes les necessitats que s'han identificat. Un decret que es troba realment en la fase final de tramitació, que estableix un model universal integrat, estructural, d'orientació per a tot el país i que reforça elements que els experts i els centres han demanat reiteradament.

Recull un paper més fort dels serveis d'orientació educativa i psicopedagògica, que han de ser la xarxa professional de referència dels centres; recull l'enfortiment de l'acció tutorial, fonamental la seva vinculació amb el seu projecte educatiu del centre; o la formació específica del professorat per exercir aquesta funció orientadora amb rigor i amb evidències. També la integració de l'orientació en el currículum de manera progressiva al llarg de tota l'ESO, tal com recomanen les línies d'acció basades en la recerca; un reforç de l'orientació en la transició a la postobligatòria, perquè és aquí on es juga bona part de l'èxit educatiu i professional dels joves, i la connexió sistemàtica entre orientació i món laboral, especialment rellevant en un sistema d'FP fort i en creixement com el nostre.

I tot plegat respon a una idea fonamental, que és que l'orientació és igualtat d'oportunitats, és donar eines, és informar, és acompanyar, és ampliar expectatives –molt important, les expectatives– i garantir que cada jove té dret i també possibilitats reals de construir la seva trajectòria acadèmica i professional.

I en aquest decret tancarem aviat un buit històric. Faríem un pas decisiu cap a un sistema que no deixa ningú sol a l'hora de prendre decisions que marcaran el seu futur, un sistema que acompanya, un sistema que obre portes, que redueix desigualtats i que es basa en dades i evidències i, per tant, una visió de país compartida.

I per tot això, sí que voldria fer una crida explícita, als grups parlamentaris d'aquesta cambra: el model universal, integrat i estructural d'orientació que defineix el futur decret, doncs només podrà ser una realitat si disposem dels recursos necessaris per desplegar-lo amb garanties a tots els centres del país. Parlem d'una política de fons que demana estabilitat, que demana, per descomptat, compromís pressupostari, que no pot quedar sotmès a programes temporals o finançaments excepcionals, i per això els demanaria el seu suport.

Perquè dotar adequadament aquesta orientació educativa és invertir en equitat, és invertir en oportunitats i en el futur dels nostres joves. Sense aquest compromís col·lectiu, el decret podrà ser un marc, i és important també disposar de marcs, però, en tot cas, segurament no podrà ser una realitat concreta encara. En canvi, si compta amb els recursos d'un pressupost, comportarà realment una transformació del sistema.

I, per acabar –no esgotaré el temps, vicepresidenta–, acabaria amb una idea central, que és la formació professional i també l'orientació no són dossiers diferents, són realment dues cares d'una mateixa política pública. Sense bona orientació, la formació professional perd força, i sense bona formació professional, l'orientació queda curta.

Per això, al llarg d'aquesta compareixença hem situat les idees que guien el nostre camí. En primer lloc, el compromís amb un model de formació professional de qualitat, connectat amb les aspiracions dels nostres joves, arrelat al territori i alineat també amb les necessitats del teixit productiu. Un model que ja es deixa veure, amb una dual en creixement, ben valorada socialment, i una formació professional que aspirem a consolidar com un referent de prestigi capaç de projectar Catalunya dins i fora de les seves fronteres.

I, en segon lloc, la convicció que hem de desplegar i consolidar la formació professional dual intensiva com el model formatiu d'excel·lència que ha de vertebrar aquest model català de formació professional, amb capacitat per transformar la relació entre empreses, centres, administracions i alumnes.

I també hem subratllat un repte fonamental, que és fer convergir progressivament l'oferta formativa territorial, la demanda de l'alumnat, les necessitats del teixit productiu. Perquè només quan aquests tres vèrtexs coincideixen, el sistema realment és eficient, és just i és útil per al conjunt del país.

I, finalment, hem remarcat que aquesta transformació només serà possible amb una orientació forta i estructurada. I per això esperem implementar a través del nou decret d'orientació, un disseny de recursos adequats que permeti acompanyar l'alumnat al llarg del seu itinerari, facilitant que cadascú pugui desenvolupar el seu projecte personal amb garanties reals d'èxit.

En definitiva, un país que acompanya, un país que ofereix oportunitats reals i que no deixa ningú enrere, un país que treballa intensament per recuperar l'educació com a ascensor social i com a motor de progrés.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Doncs moltes gràcies, consellera. En el torn de rèplica, també serem flexibles perquè així pugui donar resposta a tots els grups parlamentaris, que segur que ho agrairan.

Bé, doncs, a continuació, seria el torn dels grups parlamentaris, i en primer lloc, pel Grup Parlamentari de Junts i per un màxim de vuit minuts, té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, vicepresidenta. Gràcies, consellera, i també director general, per ser aquí i donar-nos aquestes explicacions que li hem demanat, per la importància que em sembla que sí que comparteix, que la majoria o tots els grups parlamentaris, com vostè mateixa, sabem que l'educació és molt important per al país. I som aquí per sumar, per millorar i per parlar en positiu d'una situació que ens preocupa. Per això ens agrada que vingui, que ens expliqui i que ens situï.

I sí que és veritat que ha demostrat amb tota l'explicació tota aquesta aposta per l'FP, que hi estan treballant, que estan avançant. Però evidentment la feina no és tota; sempre hi han coses que es poden millorar i hi han dubtes i temes que potser vostè ha comentat o ha passat més per alt que ens agradaria incidir-hi.

Sobretot, una de les coses que a nosaltres ens preocupa, i vostè hi ha fet un incís, és la preocupació de trobar empreses, que vostè deia unes dades que semblaven positives, però nosaltres sabem que, sobretot en el primer curs, hi ha bastanta problemàtica per trobar empreses, i necessitaríem moltes més empreses per veritablement donar sortida a aquesta FP dual que veritablement volem.

I ja sé que sempre és millor mirar el got mig ple, però nosaltres ens sembla que aquí és un punt que..., no sabem si moltes d'aquestes empreses fins i tot decauen al cap d'un temps de tenir aquests alumnes... Com solucionem, sobretot..., nosaltres ens sembla el primer curs d'FP, que ens sembla que aquí tenim un problema.

Llavors, una de les altres situacions que també hi volem incidir és sobre el personal dels docents d'FP. Sabem que..., i no sabem com no n'ha parlat. Com solucionar la falta de docents en algunes especialitats, com informàtica, com imatge personal. Si tindrà present..., vostè parla sempre de que tot potser serà possible amb els pressupostos. Evidentment, si nosaltres hi han els pressupostos aquí, ens els mirarem i serem amatents a les necessitats del país. Però hi ha una cosa que crema, que és aquesta equiparació salarial de tot el professorat d'FP; sobretot, d'aquest professorat especialista en sectors singulars, que tampoc estem parlant de molts professors, però em sembla que seria una picada d'ullet donar-li aquest valor.

I també voldríem saber el tema de la borsa de substituts, com tenen solucionat la manca sovint d'aquesta problemàtica que es troba l'FP. Com també, i com parla sempre també d'orientadors o de la importància que nosaltres sabem de tenir perfil d'uns suports en el sistema educatiu, que tant amb les escoles ordinàries, també ha de ser amb FP, com pot ser les figures dels psicopedagogs o dels educadors socials... Vostè, en el pla d'abandonament, en parla, que n'hi ha d'haver. Doncs si veritablement això està en el paper o es transmetrà en realitat.

I també no sé si suposo que també n'és conscient d'aquest crit d'alerta que hauríem de fer, per aquella FP d'aquelles especialitats amb pocs docents. Li parlaré, per exemple, d'aquells que tenen molt un sentit artesanal, com rellotgeria, fabricació de vaixells... Tots aquests que seria bo que no es perdessin, si veritablement fem aquesta aposta d'FP, doncs vetllar que no es perdin aquests oficis que ens semblen molt singulars per al país.

També, i potser s'escudarà amb els pressupostos, però sí que vostè hi té una partida amb FP i una aposta..., no ha parlat de les infraestructures. Sabem que hi han uns equips de molts tallers, que caldria una renovació, que caldria una actualització. I potser també seria una manera de demostrar que aquesta bandera que fa d'FP sigui del tot creïble. I ens sembla que això seria un punt important.

I sobre el tema que ha parlat de la matriculació, i és veritat que van complir amb el calendari, i ens en felicitem, perquè em sembla que això és el millor que pot ser per a les escoles i fins i tot per als alumnes, però també sap que va haver-hi –ho diem de cara, amb voluntat de que es millori i que es corregeixi–..., en la primera tanda va

haver-hi uns problemes i sabem que es van perdre tota una colla d'alumnes que potser al principi els centres no podien acompanyar tant, i aquests no sé si es van poder rescatar al final de tot, perquè ja es devien trobar llocs a què volien inscriure's que ja estava plens. Llavors, no sé si aquest..., com corregir, si aquests els hem pogut reconnectar, això que deia vostè, o fins i tot per millorar en el procés de matriculació.

I una de les coses que ens preocupa, i sap vostè que també n'hi hem parlat a vegades: l'ús del català a l'FP, que ens sembla que és important; que potser si anem a mirar dades, el català a l'FP està encara més en hores baixes.

També li volíem parlar que vostè ha parlat d'aquesta més oferta, tant de PFIs, com d'IFE's, com fins i tot de l'FP bàsic, però no sé si el fet de que s'agreuja que potser surten molts alumnes que amb un ESO aprovat, però no havent aconseguit el que serien veritablement les competències, fa que quedin PFIs desbordats i fins i tot FP bàsics que ens diuen de la problemàtica que potser d'aquells alumnes, a vegades molt disruptius, més conductuals, que han anat a parar en aquest FP bàsic i que no donaran potser tant la sortida d'aquells alumnes de poder-los tornar a inserir en l'educació. Llavors, no sé si aquest tema s'haurà de pensar en donar una altra sortida o bé que ens expliquin una mica.

Sí que volia comentar-li que també vostè ha parlat, i sap que és importantíssim, el que és l'orientació educativa, no? I, és clar, estem contents que cada vegada està més a punt, però, consellera, és que des del principi ens diu que està a punt de sortir aquest decret d'orientació. I, clar, ja porta un any i mig en el càrrec. I sí que ja sé que totes les coses són lentes, però, clar, no sé si tornarà a quedar amb un..., bé, i a la propera compareixença cada vegada estarà més a punt, però sempre..., no estarà mai a punt. I sap que és necessari.

Perquè fins i tot en el pla d'abandonament, vostè parlava de que insereixen vuitanta-sis docents a l'FP d'orientació educativa, almenys és el que vam llegir. I, clar, en quin marc se segueixen? Perquè, és a dir, posa mesures, però llavors és una mica que a vegades potser grinyola una cosa amb l'altra.

I una altra cosa de què li volíem parlar és sobre aquest pla d'abandonament escolar de què vostè va parlar. Potser em va fer gràcia perquè, sobretot ara que vostè parla

de l'FP, deia que per evitar l'abandonament escolar diuen que cal «una FP atractiva i d'alta qualitat». I a vegades dius com es tradueix això? És el que estan presentant. I és una mica..., bé, a veure... Jo potser la problemàtica que a vegades veig és el perfil que com a educació ens hauríem de replantejar, el perfil que arriba a vegades a fer FP, que a vegades arriba amb unes mancances que no sé si hauríem de repensar-nos, com assegurar més que surtin amb més bons coneixements a l'ESO per poder desplegar una millor FP.

Però si amb tot això hi han aquests indicadors..., perquè no hem sabut veure els indicadors en el pla d'abandonament escolar i potser no ho hem sabut veure nosaltres.

I, per últim, i ja sé que potser no toca en aquesta compareixença, però sí que com que ha set notícia dels últims dies, volíem saber veure si..., li volia parlar sobre

Fitxer 25CEFP4

el que va sortir des del TSJ de Catalunya sobre les mesures, que es va aixecar les mesures cautelars del decret de règim lingüístic del sistema educatiu i a veure si en farà una aplicació immediata, ja que s'ha aixecat que per nosaltres sabem que, tant per les escoles com pel català, és tan necessari acabar-lo.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la il·lustre senyora Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies a la consellera per la seva compareixença. Una salutació al director general i a la resta de l'equip que avui l'acompanya. Nosaltres començarem per orientació educativa. Esquerra Republicana vam demanar aquesta compareixença perquè, bé, volem situar l'orientació al centre de tota acció educativa. És un decret d'orientació que ens el sentim també molt nostre. Va començar a caminar durant el govern republicà amb aquest objectiu claríssim, de reforçar

l'acompanyament de tot l'alumnat i convertir l'orientació en una eina estructural contra l'abandonament. Perquè, de fet, l'abandonament no és un indicador neutre, sinó que ens dona moltíssima informació. És un símptoma de desigualtat social, de manca de suport, de trajectòries escolars que no han estat suficientment ben acompanyades. I per això vam impulsar un decret que posava l'orientació al centre, que definia funcions, que desplegava recursos i que situava el benestar de l'alumnat com el primer repte del sistema.

Però avui constatem amb preocupació un retard injustificable en la seva tramitació i una falta de concreció en la dotació de recursos. Perquè no serveix de res tenir un bon decret si no es desplega amb decisió. Calen orientadors a la postobligatòria, a la formació de persones adultes, calen educadors socials i cal una aplicació que faci possible el seguiment real de l'alumnat.

Per tant, volem que el decret es desplegui amb tota, amb tota l'ambició original, perquè sabem i, a més a més, ho sabem per experiència, que quan l'orientació funciona, l'abandonament es redueix, no? Milloren les expectatives i es garanteix el dret de cada jove a un projecte vital significatiu.

Perquè a més a més, ho ha dit vostè, no?, perquè el decret per ell sol no resoldrà l'abandonament escolar, sinó que el que el resoldrà serà aquest desplegament complet, ordenat i finançat. I és per això, consellera, que li demanem que ho acceleri, que no retalli i que no rebaixi el nivell d'exigència del seu contingut, perquè l'orientació educativa no és un luxe, sinó que ha de ser una política de país.

En la moció subsegüent a la interpel·lació que li vaig fer fa més d'un mes, ens va demanar més temps i, malgrat estar dins el pla normatiu del 2025, aquest decret, vam accedir a que es publicqués en el primer trimestre del 2026, perquè, de fet, volem garantir aquest reforç real de l'acció tutorial i l'orientació en moments clau en la tria d'itineraris, amb un treball continuat per assegurar trajectòries personals i educatives sense fragmentacions o transicions que siguin abruptes –cal evitar-les– i, sobretot, que es redueixi aquest abandonament escolar amb l'objectiu de situar la taxa al nou per cent abans del 2030.

I també ho ha dit vostè, no podem obviar que també cal un increment de dotació d'orientadors en moments clau com és el pas de primària a secundària. I, per tant,

si volem una normativa que reguli un model d'orientació de qualitat, el decret també hauria de concretar ràtios. El que Esquerra Republicana demanem és que hi hagi una ràtio definida de tutoria de quinze alumnes. No ha arribat a aquestes concrecions. De fet, consellera, molt poques concrecions ens ha traslladat sobre el decret.

I és per això que li adrecem unes preguntes. El motiu real del retard del decret. Com pot justificar que, tot i la urgència que tenim davant de l'abandonament escolar, no s'hagi accelerat el desplegament del decret? Quin calendari? Quin calendari preveu el Departament per a la dotació d'orientadors a la postobligatòria, imprescindibles, imprescindibles per combatre aquest abandonament? I quan es desplegaran els educadors socials i els tècnics d'integració social previstos? I per quan la creació del cos de professionals d'atenció i acompanyament socioeducatiu per revertir aquesta situació de provisionalitat d'aquests programes temporals? Necessitem la seva incorporació estable a través de la creació de places estructurals i com a figures clau d'aquest acompanyament socioeducatiu.

No podem dependre de programes pilots, que sabem que han reduït un vint-i-cinc per cent el nombre de dotacions d'educadores socials i integradores socials i que ha fet una redistribució que no respon a cap criteri educatiu. Per tant, ens calen programes propis i aplantillar i que el pla d'acció contra l'abandonament, presentat fa uns dies concreti, concreti ja l'aplicació d'aquests professionals. Només fan anunciats amb grans titulars, però no hi ha cap concreció. La realitat és que tenim un educador social per cada 4.590 alumnes amb necessitat..., amb necessitats socioeconòmiques i un integrador social per cada 1.147 alumnes. I això en un context on un de cada tres alumnes requereix alguna necessitat específica, un trenta-cinc per cent de l'alumnat està en situació de pobresa, la matrícula viva s'ha duplicat i l'estrès docent s'ha disparat.

Més coses. Aprofitarem el talent dels ajuntaments que fa dècades que han desplegat, amb recursos propis al territori, polítiques d'orientació i acompanyament a joves? Coordinarem a través d'aquest decret les actuacions d'orientació amb els ajuntaments i serveis socials? Pensem que aquesta expertesa del territori l'hem d'aprofitar i s'ha de posar en valor. Com es garantirà que el pla d'orientació educativa

que han de desplegar els centres no es converteixi en una càrrega burocràtica més? I en quin punt es troba el desenvolupament de l'aplicació, de l'aplicació digital per al seguiment qualitatiu de l'alumnat?

I pel que fa a la formació professional, compartim el model que ha explicat, equilibrat, flexible, adaptat al territori, adaptat al teixit econòmic. A més, també celebrem escoltar la marxa de les acreditacions professionals i li adresem unes quantes preguntes. Com podem saber que els alumnes que no van poder tenir plaça al setembre, que no es va fer cap cap procés centralitzat de dades, on són? Pensem que la manca, la manca d'aquest procediment al setembre té unes conseqüències gravíssimes. Primer, o més enllà de fer passejar alumnes i famílies buscant plaça al setembre –perquè va passar així, que ja és prou greu– no podem saber a hores d'ara quins joves no van obtenir plaça. I, per tant, què se n'ha fet d'aquests joves? Com podem revertir aquesta situació? Nosaltres li demanem que al setembre es faci un procediment centralitzat de les dades per poder evitar això. Aquesta tercera tanda indispensable que vostè ha anomenat que sigui centralitzada.

I quan va comparèixer el director general i el secretari vam preguntar sobre quins PFIs i quins cicles formatius s'havien concertat i no vam obtenir resposta. No sé si avui ens pot donar aquesta informació. Jo insisteixo a conèixer quants joves que volien cursar un cicle formatiu de grau mitjà no ho han pogut fer.

També ens preocupa l'impacte que està tenint el canvi de currículum al segon curs dels cicles formatius. Què fan aquests joves que estan repetint i que no poden anar a classe? Quines facilitats se'ls ofereix als qui tenen assignatures pendents al segon curs del grau mitjà? Perquè ens consta que no se'ls ofereix cap alternativa.

I acabo, presidenta. Preguntem sobre el mapa de desplegament de l'FP. Ha comentat la integració dels centres..., ai, el desplegament dels centres integrats. Demanem calendarització. Tenim calendarització específica i quins seran? I per últim, preguntar si s'ha pogut resoldre el cas de la formació en centre de treball d'aquell cicle formatiu, de tots els cicles formatius de grau mitjà d'emergències sanitàries, que els joves menors d'edat no podien fer pràctiques.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I del Grup Parlamentari del Partit Popular, té la paraula l'il·lustre senyor Christian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, vicepresidenta. I, gràcies, consellera, director general i la resta de l'equip per estar avui aquí. Bé, avui parlem de tres temes que al final ens porten doncs el mateix problema i és una gestió que arriba tard i sense donar resposta a allò que passa el dia a dia dels centres educatius.

Comencem pels equips socials i el decret d'orientació. La realitat, consellera, és que als centres hi ha professionals insuficients, plantilles inestables i ràtios impossibles, infants que esperen massa temps per tenir l'atenció que realment necessiten. En molts casos, un únic orientador assumeix centenars d'alumnes i ha de repartir-se entre diversos centres, cosa que impedeix un treball continuat i efectiu. Els centres d'alta complexitat ens ho diuen molt clar a tots els que hem pogut visitar i parlar amb ells: falta gent, falta estabilitat i falten recursos.

Aquest nou decret, que se suposava que havia de posar ordre, ens està generant moltes preguntes i poques respostes. Les direccions i els docents estan cansats de fer d'escut i de gestionar allò que hauria de gestionar el Departament. No és normal que un centre no sàpiga quin equip tindrà fins a última hora o que un orientador comparteixi fins a tres escoles. Això no és inclusió, és precarietat. I mentre els casos d'alumnat vulnerable i de necessitats educatives especials i de problemes de convivència no deixen de créixer, fent encara més evident el desajust entre el que passa a les aules i el que planifica el Departament.

Respecte a la formació professional, tothom assumeix que és clau per al futur dels joves i també de l'economia catalana. Però cada any es repeteix el mateix: places insuficients, oferta mal repartida i un model que canvia cada dos cursos, empreses que no troben perfils, joves que no poden estudiar allò que volen i territoris completament descompensats. És molt significatiu que Catalunya tingui una de les taxes d'abandonament escolar més altes de l'Estat i que, al mateix temps, no sigui capaç de garantir una oferta suficient de cicles formatius en sectors on les empreses reclamen urgentment mà d'obra qualificada. A més, hi ha una burocràcia que ofega els centres i un sistema de pràctiques que sovint no funciona.

Així no es pot construir un model sòlid de formació professional. No podem estar parlant d'innovació constantment quan des dels alumnes..., després els alumnes es queden sense plaça o se'ls assigna a última hora cicles que no han triat. I això ens porta a l'assignació de places, que ja és un problema literalment estructural. Cada estiu tenim el mateix caos: milers de joves sense plaça i famílies desesperades i direccions que no donen abast. L'any passat es va arribar a superar la xifra de vuit mil alumnes sense assignació inicial i enguany, tot i que és cert que s'han fet ajustos, el patiment de les famílies ha estat el mateix. Mentre altres comunitats han endreçat i previst l'augment de la demanda, Catalunya sempre va a remolc.

I, com li dic, és cert, consellera, que aquest any s'han fet ajustos, però continuem amb una situació que genera angoixa i que no és digna d'un sistema educatiu modern. La sensació general que propicia el Departament és que va apedaçant i que es dedica a apagar incendis i no a gestionar realment.

I ara li dic què defensem des del Partit Popular. Primer, seriositat i ordre. No més decrets que no van acompanyats de recursos, no més anuncis buits. Necessitem professionals estables, ràtios realistes i un calendari de desplegament que tothom pugui complir. Segon, una formació professional planificada de veritat, vinculada al mercat laboral i a les necessitats del territori. Cal escoltar les empreses, cal reforçar als centres i cal simplificar tota la burocràcia que avui frena el sistema. I tercer, un sistema d'assignació de places transparent, anticipat i estable. Si sabem que la demanda creix, cal crear places abans i no després del desastre.

A Catalunya tenim grans professionals i centres que fan una feina extraordinària cada dia. El que falla és la direcció política. La seva conselleria continua funcionant amb pedaços, amb improvisacions i amb discursos que no coincideixen amb la realitat que es viu a les aules. És responsabilitat seva posar ordre i des del Partit Popular li demanem que ho faci. I si hi ha la voluntat de planificar, de reforçar i deixar enrere la política del titular, a nosaltres ens hi trobaran.

Crec que li han formulat algunes preguntes a les que el Partit Popular s'hi sumen, però aprofitant dues coses: una, que em sobren una mica de temps i que la diputada Erra li ha fet una pregunta que no tenia a veure amb la compareixença, li vull formular jo una altra. I és que vostè ha participat al Consell de Ministres d'Educació i Cultura

de la Unió Europea fa uns dies. Hi va parlar precisament de Formació professional i li vull fer dues preguntes, perquè ens ampliï una mica si pot la informació respecte a la seva intervenció, que va ser una intervenció encertada i centrada en les necessitats reals.

Però vostè parlava allà en nom del conjunt de les comunitats autònomes de l'Estat. Vull preguntar-li si hi ha una planificació conjunta sobre el que vostè allà va dir, és a dir, vostè parlava en nom de les comunitats autònomes? Es va posar d'acord abans amb els consellers de la resta? I, sobretot

Fitxer 25CEFP5

sobretot, no?, perquè l'important era la primera pregunta. La segona era: També es va posar d'acord amb la resta de consellers autonòmics sobre l'idioma a utilitzar en la seva compareixença? Ja està.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I recordem que la consellera no està obligada a contestar aquelles preguntes que no estan dintre de l'ordre del dia de la Comissió. Gràcies, diputat.

I ara és el torn del grup parlamentari de VOX i té la paraula l'il·lustre senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, vicepresidenta. Buenos días, señora Niubó. Buenos días, señor director general de Formació Professional. *Senyora consellera*, el proyecto de decreto de ordenación educativa que usted ha defendido con un avance necesario, pero que nunca llega, parte en realidad, de muchas sombras. Este curso se pierden veinticinco de las ochenta y cinco plazas de educadores sociales existentes. Se eliminan más de cien puestos entre TIs y educadores sociales y todo se plantea de forma temporal hasta 2027, con contratos precarios y rotación de profesionales que rompe vínculos con alumnos y familias.

Ha hablado usted de garantizar una orientación personalizada y equitativa, claro, es necesario, pero un programa temporal insuficiente y no consolidado no garantiza nada, ni atención continuada, ni estabilidad, ni respuesta real a las necesidades de los centros. Lo dicen los propios colegios profesionales y los trabajadores: Este modelo precariza, fragmenta y retrasa la atención socioeducativa. Por eso, exigimos respuestas claras: ¿Por qué se llama ampliación a un programa que empieza recortando plazas? ¿Por qué se apuesta por la temporalidad y no por la estabilidad que los centros necesitan? ¿Qué garantías hay de que este modelo o este nuevo proyecto que, al final, culmine en un decreto no será otro parque que desaparecerá en dos años?

Cataluña necesita orientación educativa estable, profesional y estructural, no un experimento temporal que aumente la precariedad y compromete la inclusión de los alumnos más vulnerables. Pero es que, además, la solución a la gravísima crisis que atraviesa la educación en Cataluña no pasa por aquí. Lo ha dicho usted también. Esto, en definitiva, son solo parches. *El model d'escola catalana* ha fracasado y necesita un cambio desde los currículums y los propios fundamentos pedagógicos del sistema, cosa que el Govern del Partido Socialista y los demás grupos parlamentarios se niega a hacer.

Sobre la formación profesional, he de decirle que el Govern parece que saque pecho, se llene la boca hablando del nuevo modelo de formación profesional, pero la realidad es que el sistema no funciona, no aguanta más improvisaciones. Cataluña necesita una formación profesional seria, conectada con las empresas con planificación real y con plazas suficientes. Ya ha hablado usted del déficit que existe entre la oferta y la demanda. Y nada de eso está ocurriendo. Usted misma lo ha reconocido al decir que solo el diecisiete por cien de los alumnos cursan la Formación Profesional dual intensiva.

El modelo que ustedes presentan como innovador no es más que una suma de parches: ampliaciones de última hora, falta de profesores especializados, módulos que no pueden impartirse por falta de instalaciones adecuadas y una oferta que no responde a la demanda del tejido productivo. Hemos visto ciclos que abren sin

equipamiento, ciclos que cierran sin explicación y estudiantes que pasan semanas sin profesor. Este es el nivel real del modelo del que tanto ustedes presumen.

Además, insisten en un enfoque excesivamente ideologizado, con una inflación de competencias blandas y marcos teóricos que poco aporten a la empleabilidad real. La formación profesional necesita rigor técnico, contacto con las empresas y una planificación que vaya más allá del calendario electoral. Y por eso, hoy exigimos o preguntamos: ¿Dónde están los resultados reales de este modelo? ¿Qué impacto ha tenido en la inserción laboral? Algunos apuntes nos ha dado al respecto. ¿Por qué continúan sin atender las demandas de los sectores estratégicos que llevan años pidiendo perfiles técnicos concretos que el sistema educativo no está formando? La formación profesional no puede ser un eslogan, debe ser una prioridad real y, hoy por hoy, no lo es.

Año tras año, la asignación de plazas de formación profesional –que se ha hablado de esto también– se convierte en una pesadilla para miles de jóvenes y familias. Y la causa es clara: El Departament sigue siendo incapaz de prever la demanda real, sigue ampliando plazas a última hora y sigue dejando a muchos estudiantes en la opción educativa que desean. La falta de planificación es tan evidente que ni los centros ni los equipos docentes ni las familias saben a qué atenerse. Se abren grupos improvisados en septiembre. Se reubican alumnos en ciclos que no han elegido y se juega con las expectativas de jóvenes que necesitan certezas, no improvisaciones.

La pregunta a este respecto es sencilla: ¿Cómo es posible que un sistema que presume de modernización digital no sea capaz de anticipar cuántas plazas de formación profesional se necesitan en cada territorio? Y otra pregunta: ¿Cómo puede ser que haya listas de espera interminables en ciclos estratégicos, mientras que se destinan recursos a otros con menos demanda? Y lo que es aún más preocupante: ¿Por qué se repite cada año en el mismo caos sin que nadie asuma responsabilidades? Porque en cuanto al proceso de matriculación, que ya lo denuncié en anterior ocasión que tuve la oportunidad de hacerlo aquí en la comisión, tengo que decir que este año también ha sido un desastre. El año pasado se demoró.

Este año el Departament d'Educació ha intentado lo contrario: Hacerlo todo en tres semanas. Pero claro, las prisas no siempre son buenas consejeros.

La lista primera de asignación de Formación Profesional apareció el 10 de julio. Los interesados tenían que confirmar plaza *online* viernes, sábado, domingo y lunes, con un fin de semana por medio. Si no la confirmaban en este breve periodo de tiempo, perdieron todos sus derechos. El 18 de julio apareció la lista de segunda asignación, a confirmar entre el 21 y el 22 de julio. El 29 de julio apareció la tercera asignación con los días 30, 31 de julio para confirmar la plaza, lo que ha provocado, lógicamente, que se haya tenido que alargar el trabajo de los equipos de administración de los centros.

En los primeros días de septiembre, ha habido mucha implicación en la matrícula y esto ustedes lo conocen. Con toda seguridad, se va a quedar, se van a quedar, se han quedado muchos alumnos fuera. La formación, los ciclos de formación profesional cada vez más solicitados: ha habido colapso en septiembre. Ha faltado información. Todo demasiado precipitado. Este procedimiento nuevo de confirmación *online* ha generado dudas y, además, el Departament d'Educació ha cambiado la media hasta la de cuarto de la ESO, que cuenta. Por lo que va muy justo en plazos para elaborar las listas.

Bien, acabo. Hoy pedimos explicaciones concretas, cifras reales de plazas asignadas, de alumnos sin plaza en primera opción y de ampliaciones de última hora, porque las familias merecen respeto y la formación profesional no puede funcionar como una tómbola administrativa y, sobre todo, menos triunfalismos cuando aún tantos jóvenes se quedan por el camino.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula l'il·lustre senyor David Cid.

David Cid Colomer

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, òbviament, agrair la compareixença sobre els dos temes que ens trasllada avui. Començaré per la Formació Professional. Un

té la sensació que la música sona bé, però quan arriba a la partitura, et fa la sensació una mica com si diguéssim, toquem d'oïda, però que després, quan arriba la partitura, no hi ha la concreció, no la pots seguir. I és veritat que jo crec que evidentment l'oferta creix, però jo crec que seguim tenint un problema clarament, no?, de l'oferta, perquè és veritat que tenim cada vegada més demanda. És a dir, hi ha més demanda. I, a més a més, tant del sector econòmic, però també dels joves. I a més a més, moltes vegades la demanda segueix sense realment donar resposta a les necessitats que tenen, en primer lloc, els joves que volen formar-se, però després també, moltes vegades el sector, els sectors econòmics, no?

De fet, jo crec que hi ha reptes pendents que tenim per resoldre. El primer és una planificació de les plantilles que està segurament més pensada o, en tot cas, és probablement, al nostre entendre, massa mimètica del que es fa a secundària. I això genera dificultats pels centres nous, perquè té molt en compte l'històric. Després, per aquells centres més innovadors i després per aquells centres també, que necessiten, per exemple, en funció de les especialitats desdoblements. És a dir, a l'hora, per exemple, de fer pràctiques o, en tot cas, de fer formació especialitzada, doncs és difícil, per exemple, amb trenta alumnes determinades quines qüestions fer-les a la mateixa aula, no?

Hi ha un segon element que també tenim pendent, que és el decret sobre especialistes, que també sabem que hi ha la voluntat, en aquest cas, per part del departament de tirar-lo endavant, que nosaltres creiem que és molt necessari perquè un dels reptes que tenim o també de les mancances, és precisament la necessitat que en alguns centres, però també alguns estudis que requereixen d'una formació molt concreta amb unes certes capacitats tècniques, puguem atreure persones que potser tenen, en aquest cas, la seva tasca professional o el seu contracte laboral en un altre centre, però que poden també col·laborar com teòricament està pensat per la universitat. No han de ser places estructurals, probablement, però sí permetre una formació i que no s'acabin produint qüestions que a nosaltres ens traslladen, per exemple, dels centres que tenen, per exemple, persones llicenciades en una determinada matèria, donant classes, per exemple, de restauració o cuina, que no estan preparades per a això. I, per tant, això passa i, per tant, nosaltres també li

volíem preguntar. Bé, aquest decret sobre especialistes, quin calendari tenim? Quan el podem concretar?

Hi ha una altra, no?, jo diria fins i tot repte, que és el de l'infrafinançament, és a dir, necessitats de cobrir vacants de manera molt més ràpida. També jo crec que cada vegada també una dificultat més gran per atreure professionals, perquè, a vegades, des d'un punt de vista, les seves condicions laborals o salarials són millors en el sector privat. Per tant, com ho fem atractiu?

I després, sobretot, també una mica també per part dels equipaments. És a dir, jo crec que necessitem no només dels centres, sinó per exemple, en aquests estudis més especialitzats, la necessitat dels equipaments, però sobretot també, per exemple, jo què sé, maquinària més innovadora i, en tot cas, més nova.

Clar, vostè deia: «Espero comptar amb el seu suport als pressupostos». Bé, en tot cas, per tindre pressupostos seria molt important començar a negociar-los. Vull dir que, en tot cas, el Govern sabrà quan ens vol convocar als grups per negociar pressupostos. De moment *na de na*. I, per tant, és difícil aprovar els pressupostos, fins i tot si no els hem començat a començar a negociar. I després també tenint present que el seu propi departament té molts reptes i, per tant, també haurem de ser capaços de consensuar allà on posem les prioritats. Òbviament, la formació professional, hi és.

Per tant, sobretot jo crec que aquí la clau, com deia, és: Bé, quan tindrem aquest decret de provisió de professionals de la formació professional? Jo crec que nosaltres creiem que més enllà del decret d'especialistes, cal un decret propi de provisió de professorat de formació professional que permeti això, és a dir, les inequitats que tenim a l'hora de com es garanteixen les plantilles, de la formació que dèiem abans del professorat especialista... Bé, una mica, que integri l'especificitat que té la formació professional, per exemple respecte a secundària i per, a la vegada, també assegurí aquest finançament que necessitem per tenir un equipament en aquests centres actualitzat, no?

I també una mica també en la mateixa direcció, el decret d'orientació educativa. És a dir, nosaltres el que també ens plantejem és: Bé, quin calendari? No? És a dir, per tant, és un anunci que de manera reiterada es va fent per part del departament,

no? Pràcticament ja fa un any que és consellera. Vull dir, el temps passa i ja sabem que tot és molt complicat, però ara ja no ens pot dir això que acaba d'arribar, que necessita ordenar el departament, que necessita una mica establir i assentar els equips, sinó que, en tot cas, pràcticament no diria un any i mig, però gairebé fa un any i mig que el seu equip va arribar a la conselleria, des de l'agost del 2024; estem a punt d'arribar al 2026. Per tant, diguéssim, aquesta excusa cada vegada serà més complicat que la pugui situar.

I, per tant, nosaltres també insistir quin és el calendari i, per tant, també en un repte que és fonamental, que és intentar treballar per reduir l'abandonament escolar a Catalunya, doncs bé, amb quin volum de professionals comptarem i la seva distribució territorial? Per també tindre present les necessitats que arreu del territori. Quin impacte hi haurà en les plantilles del centre? Quins criteris es faran servir per prioritzar? Una altra vegada, amb quin finançament comptaran? Per tant, crec que són elements importantíssims.

I, en tot cas, també nosaltres, una mica, el plantejament que li fem és que no tant en la formació professional, amb aquest decret d'especialistes, però també en aquest decret sobre l'orientació educativa, la convidem també a primer a tirar-lo endavant quan abans millor, però alhora també a treballar-lo conjuntament amb els grups amb què tenim voluntat, òbviament, de portar i que per a nosaltres és una prioritat, evidentment, garantir uns serveis públics forts, que és el que ens pot permetre avançar cap a una Catalunya justa, amb menor desigualtat. És a dir, al final el que volem, és a dir, quant millor sigui l'educació a Catalunya i tinguem un sistema públic educatiu més i més robust, segurament tindrem una

Fitxer 6

societat més cohesionada i, per tant, capaços de reduir les desigualtats, que és un dels reptes principals que tenim al país.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del grup parlamentari de la CUP i té la paraula la il·lustre senyora Maria Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies, vicepresidenta. També gràcies a la consellera, al director general per les compareixences i als càrrecs del Departament que ens acompanyen. Volia començar per l'última part, la darrera part de la seva compareixença, el desplegament dels equips socials i el projecte de decret d'orientació educativa. Nosaltres creiem que aquest decret conté elements positius. No podia ser d'una altra manera. És una oportunitat per estructurar tot aquest sistema d'orientació universal i amb vocació d'equitat. També marca els objectius que són necessaris per al nostre sistema educatiu: reduir fracàs escolar, absentisme i abandonament. Però, crec que ja ho han dit els grups que m'han precedit, aquesta oportunitat només es realitzarà si el decret és concreta i avui mateix no trobem aquesta concreció.

El decret no especifica plantilles mínimes, ni ràtios, ni perfils professionals. Això implica que moltes de les noves funcions recauran inevitablement sobre docents i direccions, que ja sostenen moltes càrregues superiors a les que poden tirar endavant. Les dades també són clares. A Catalunya tenim un orientador per cada 844 alumnes, lluny de la recomanació d'un per cada 250. I encara trobem que la situació és més crítica a l'FP, on molts centres no tenen cap orientador específic.

El decret no defineix hores de tutoria, ni cotutoria, ni coordinació, ni l'estructura de temps docent necessari, i tampoc determina un model real d'orientació comunitària. Sense articular amb serveis socials, amb salut mental, amb joventut, amb entitats educatives, no hi pot haver tampoc prevenció d'absentisme ni lluitar contra l'abandonament.

Nosaltres, des de la CUP també defensem la necessitat d'una figura específica d'orientació de formació professional amb coneixements profunds de l'FP i del món productiu per orientar des de l'ESO i el Batxillerat també per evitar aquest abandonament. El decret sí que determina unes obligacions clares per a l'administració. Les seves obligacions serien proveir recursos humans i materials per fer viable tot aquest pla, garantir la formació específica del professional i establir mecanismes de coordinació territorial i de treball en xarxa.

Si el Departament es crea aquestes obligacions estructurals, ha de complir-les. I, per això, li preguntem: Quins són els recursos que posarà el Departament per garantir

el compliment d'aquestes obligacions? Li preguntem també si fixaran ràtios concretes de plantilles mínimes per a orientadors, educadors socials i personal socioeducatiu? Què faran perquè les noves funcions no generin més sobrecàrrega als docents? I com garantiran aquesta orientació també tenint en compte tota la comunitat, vinculat a serveis socials i salut mental?

Sobre el model de formació professional, nosaltres creiem que ara mateix la situació és crítica i creiem que és per tres raons estructurals. Primer, per l'externalització del sistema, creiem que tenim un nou currículum desequilibrat i per la debilitat de la xarxa pública i, per tant, del personal docent, i entro a detallar aquests tres punts. A Catalunya, la major part de l'FP s'imparteix en centres privats, concertats, amb una xarxa pública insuficient per sostenir un sistema d'FP que hauria de ser un dret social. Aquest procés estructural s'agreuja, des del nostre punt de vista, encara més amb aquest model estatal d'FP dual, que atorga un poder creixent a les empreses, sobre el currículum, sobre les tasques i sobre els itineraris de l'alumnat. En molts cicles, fins al cinquanta per cent del currículum es pot desenvolupar dins de l'empresa i creiem que en aquest moment amb control i amb garanties insuficients, generant un risc de precarització, de substitució de llocs de treballs i d'aprenentatges de baixa qualitat.

Sobre el currículum desequilibrat, nosaltres creiem que aquest moment hi ha massa pràctiques, continuen sent pràctiques i massa poques hores acadèmiques. El darrer currículum, al nostre parer també l'anterior, reduïa de manera dràstica les hores acadèmiques, incrementant les de pràctiques. Això implicava menys hores per assimilar continguts, més temps d'avaluació i de treball autònom i una percepció implícita que allò important s'aprèn a l'empresa i l'institut queda com un espai complementari. Per nosaltres és un error pedagògic i creiem que caldria tornar, com a mínim al currículum anterior, que tampoc no és que ens agradés molt, però com a mínim tornàriem a aquest mentre no es reformula, de manera integral, un de nou.

I després, sobre l'últim punt que parlàvem de la debilitat de la xarxa pública, nosaltres en aquest moment tenim un FP amb una ràtio excessiva, una mitjana de trenta, trenta-tres alumnes, amb reivindicacions salarials pendents des de fa molts anys i

amb una absència del català com a llengua vehicular, que creiem que és un problema molt greu en aquest moment a l'FP.

I, per això, li plantejem preguntes, en el sentit de quines garanties pensa establir el Departament perquè el nou model dual no converteixi l'alumnat en mà d'obra barata? Creiem que cal garantir que l'alumnat estarà ben informat sobre els seus drets laborals, com ho faran? Preguntem quin és el calendari per a l'equiparació salarial pendent del professorat d'FP, incloent professorat especialista en sectors singulars, el professorat laboral docent. Preguntem si s'incorporarà la formació específica en orientació educativa en la formació inicial i permanent del professorat de secundària i si aplicarà les parts del decret de règim lingüístic –ara que el Tribunal Superior de Justícia ha aixecat les mesures cautelars– per garantir aquesta vehicularitat del català, també a l'FP.

Sobre l'assignació de places, creiem que aquest últim any s'han tornat a generar desigualtats greus. El curs passat, tot i que es van crear moltes places noves, a l'inici del setembre hi havia quinze mil vacants, més de quinze mil vacants, mentre centenars de joves quedaven sense cap cicle assignat. Clarament això demostra que l'orientació de l'alumnat s'ha de millorar. Ens han fet arribar fins i tot denúncies de processos d'assignació de places a través de llistes ordenades a través de trucades telefòniques directament als centres. Aquesta era la llista que s'utilitzava per assignar les places. Un sistema amb molta opacitat, amb cap rigor i amb criteris interessats que poden donar lloc a favoritismes en lloc de la transparència i l'equitat, que és el que hauria de prevaldre. Aquesta no és la FP que necessitem. I, per això, li preguntem: Com garantirà el departament que cap jove prioritari quedi sense plaça? Quan es desplegarà aquesta orientació forta a tercer i quart d'ESO amb temps i professionals? I quan es faran públics criteris clars i un mapa vacant en temps real perquè els centres puguin planificar amb rigor aquesta adjudicació de places, aquesta assignació de places?

Des de la CUP, defensem que el decret d'orientació només funcionarà si té plantilles mínimes, perfils definits, hores assignades i un desplegament territorial garantista. Que ens cal un model d'FP bàsicament públic, en català, amb un currículum

equilibrat i amb un control públic de les pràctiques i dels drets laborals garantits, i amb un sistema d'assignació que asseguri un itinerari formatiu digne a cada jove.

Moltes gràcies, consellera.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Mixt, però avui tampoc no hi ha cap representant, així que és el torn del grup parlamentari del PSC i té la paraula la il·lustre senyora Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, vicepresidenta. Bon dia a tothom. Gràcies, consellera Niubó, per la seva compareixença d'avui i per la seva feina diària, també al director general i, evidentment, a tot l'equip que avui l'acompanya. Com alguns han assenyalat allò que necessita millorar, que és lògic, jo agrairé, en la meva intervenció, allò que està molt millor que en èpoques passades, que també n'hi ha molt d'això.

Primer, perquè el grup Socialista Units per Avançar sentim orgull de la feina d'aquest govern, però també perquè, en especial en matèria educativa, volem formar part del relat de l'esperança, no del relat catastrofista que alguns esmercen masses energies darrerament i que no ens ajuda, de fet, a arribar enlloc. O és que algú es pensa de veritat que l'educació és un desastre i no té solució? No. L'educació ens ha permès avui ser el que som, alguns dels que estem aquí en especial i estem aquí per millorar-la, òbviament, però reconeixent la seva gran labor social com a política transformadora. Sí, també avui, també avui està transformant i està creant necessitats, s'està creant oportunitats perquè continua generant aquesta igualtat pel què es va pensar. Sota aquesta premissa de canviar la vida de la gent i generar igualtat, avui vostè ha vingut a compartir les seves darreres millores en formació professional i rotundament podem dir que és una de les apostes que genera més justícia social i que aquest govern ha prioritzat. M'hi referiré al llarg de la meua intervenció.

En primer lloc, perquè és un servei que intervenen molts agents. És molt comunitari, podríem dir. Vostè ha explicat les grans dades i la foto fixa d'aquest curs i podem constatar que tenim entre mans la versió més madura i més prestigiosa de la

formació professional a Catalunya. Aquest curs acabarà, vostè ho ha explicat, la primera promoció amb el cent per cent d'estudis duals de la nostra història de la formació professional catalana. Per tant, gràcies, consellera, per assolir aquesta fita, impulsant el diàleg i l'escolta activa. Però aquest no és un triomf només seu, és un triomf, evidentment, conjunt. I així que volem també agrair als equips anteriors que van impulsar la FP dual a Catalunya, els governs d'Esquerra Republicana, els governs tripartits d'Esquerra Republicana i Junts i els governs de Convergència i Unió que van encetar aquesta política pública. Tothom ha posat la seva capacitat de treball per aconseguir un model d'èxit, que ens permetés garantir aquestes oportunitats als i les joves i els seus itineraris educatius, fent que avui quasi un setanta per cent dels alumnes que surten d'aquest itinerari professional tinguin feina.

I en segon lloc, per què? Perquè sabem que a millor formació, menys possibilitat de patir atur una persona. Aquest èxit, però, no és cosa dels diferents consellers i conselleres d'Educació, que també, però també és fruit del diàleg i, sobretot, del compromís del món empresarial. Vostè també ho ha assenyalat. És veritat que encara necessitem més empreses i també s'ha dit. Necessitem implicar el teixit empresarial i compartir amb tothom aquesta responsabilitat, que és de tots i de totes. Però posem en valor també la feina feta perquè no és tan recent. Som un país de petites i mitjanes empreses, però s'ha demostrat que el nostre format és possible i és l'adient, si el comparàvem amb formats d'altres països. Aquestes empreses disposen de talent, però també de la cultura formadora que havíem tingut a Catalunya en anteriors dècades i que, d'una manera més madura, potser avui cristal·litza en aquesta FP dual.

Hi ha un tercer agent, que també s'ha mencionat i que la majoria de vegades juga un paper decisiu en aquesta implantació de la formació professional dual, i aquest és el món local. S'ha dit, i sempre que parlo, el poso en valor, evidentment, per la meua trajectòria professional com a regidora d'una ciutat, però també pel meu ADN socialista com un partit municipalista. El món local, en aquest sentit, ha actuat també d'avançada, com sempre, a les polítiques públiques educatives i també a la FP dual, essent els primers interlocutors amb els teixits empresarials i convertint en duals aquests cicles formatius que teníem al territori.

Però no només això, el territori ha esdevingut essencial per crear un mapa a Catalunya equilibrat, que assenyala les potencialitats productives i l'atracció de talent, multiplicant així els casos d'èxit, fent que l'alumnat tingui oportunitats per formar-se en centres i empreses amb molta qualitat i amb molta singularitat també. Per tant, gràcies a tants regidors i regidores i, per descomptat, a tants alcaldes i alcaldesses per fer aquesta feina.

Per tant, tenim governs, teixit productiu i territori, que són els ingredients essencials per a l'èxit de l'FP dual que avui estem celebrant. I aquest diàleg funciona si és generós, si és respectuós i és liderat amb convenciment. I aquesta, consellera, també és la seva funció. Per tant, gràcies per la feina feta i encoratgem que continuï en aquesta direcció.

Però dit això, ara necessitem garantir que el model que acompanya a les principals necessitats tingui aquest format, que sigui respectuós amb el que la gent necessita. El model ha d'estar al servei de les persones. Per exemple, un alumne d'FP pot ser un jove que acaba de descobrir una vocació o que està descobrint diferents vocacions i està com buscant, però també pot ser una dona que s'ha d'incorporar al món laboral després d'una vida complexa per una circumstància vital o també pot ser un senyor que vol reciclar-se professionalment. I el model que tenim entre mans ha de respondre a totes aquestes necessitats, que són realment molt diferents.

Necessitem, per tant, itineraris molt flexibles, un acompanyament real. Necessitem el diàleg entre els interessos de l'alumnat i les necessitats reals del mercat, perquè també sovint passa que hi ha modes a la FP i després no hi ha sortida en el mercat laboral. Tot això s'ha de tenir molt i molt present, perquè realment la FP, com deia al principi, té aquesta capacitat generadora de justícia social. I la FP és un dels elements claus per guanyar aquesta lluita contra l'abandonament prematur, que vostè també s'hi ha referit. I en aquesta sí que ens hi trobaran. Per nosaltres és molt important.

Vostè ha posat un exemple, com el projecte Reconnect-ES, que la veritat és que s'ha aconseguit gairebé un setanta per cent de l'alumnat que és atès ha retornat al món educatiu. I li volem felicitar, perquè això realment creiem que és treballar en la bona direcció, perquè vostè ha aconseguit, i avui ho ha estat explicant, dotar de

prestigi aquest itinerari, fer un calendari equiparat, tenir una detecció precoç important, una orientació i un seguiment i una atenció. I precisament aquesta orientació, també s'ha esmentat, del futur decret ens permetrà ser encara més quirúrgics, tema fonamental tant en la detecció d'un alumne que vol abandonar com amb l'acompanyament tutorial i orientador que s'ha de fer per descobrir o despertar aquesta vocació que l'ajudarà a continuar el seu itinerari educatiu.

I amb això també, acabo, consellera, al món local tenim molta expertesa. Municipis com el meu, però hi ha moltíssims, s'han fet unes feines de més de vint-i-cinc anys creant

Fitxer 25CEFP7

xarxes de professionals, que apleguen a promocions econòmiques, educació, serveis socials, joventut, etc. Professionals que fan una bona detecció precoç, una bona derivació que han creat projectes al detall molt quirúrgics per donar resposta a aquesta necessitat.

Com a titular final, la meua ciutat ara mateix té un vuit per cent d'abandonament escolar només i en breu estarem al voltant del zero per cent. Per tant, és una cosa que es pot fer. Podem revertir les tendències i podem lluitar per garantir aquests èxits vitals a l'alumnat de Catalunya. I si li soc sincera, nosaltres confiem plenament en que vostè podrà fer aquesta tasca.

Per tant, moltes gràcies avui per la seva compareixença.

La vicepresidenta

Moltes gràcies diputada. I ara, consellera, és el seu torn per donar resposta a aquelles qüestions que li han plantejat els diferents grups parlamentaris. Disposa, com sap, de vint minuts, però evidentment el que necessiti.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé. Molt bé. Moltes gràcies, diputades i diputats, pel seu, com sempre, el seu to constructiu. S'han parlat de moltes coses. Intentaré anar més o menys per ordre

d'intervencions, però segurament hi ha qüestions que s'han repetit i, per tant, amb una intentaré donar resposta a diverses.

Comentava la portaveu, la senyora Anna Erra, el tema de les empreses, no, el fet de la necessitat de disposar-ne de més. He de dir que en aquests moments no tenim un problema de que ens faltin empreses a l'hora d'acreditar formacions en empresa o pràctiques. Per tant, tenim les necessàries. Sí que és veritat que no tenim les suficients si volem continuar creixent, que és el que volem fer. I per això ens hem marcat, i el repte també d'aquest cinquè pla de formació i qualificació professional passa per anar d'aquestes 47.000 que tenim en aquests moments per passar-ne a seixanta mil. Però alhora diem que en aquests moments no hi ha un problema de falta d'empreses que per tenir alumnat fent pràctiques.

Dit això, sí que per nosaltres és molt important avançar en projectes, com abans comentava, aquell, el tema dels tutors mancomunats, sobretot parlant de petita pime i micropime, d'acceleradores, i per tant, aquí una mica les línies van en aquesta direcció. Diferents portaveus s'han referit a vegades la falta de docents en algunes borses, també vull dir-ho, ho dic perquè és un tema que, per exemple, quan parlem d'informàtics és així i ha estat així en els últims anys, si no recordo malament, també en el tema de mecànica, que són les dues borses en què acostumen a faltar més docents en l'àmbit de la formació professional. I aquí dir que estem treballant –abans també s'hi referia el portaveu de Comuns– estem treballant per publicar abans del mes de maig del 26 una ordre d'experts, una ordre d'experts que ens ha de permetre crear una borsa de personal col·laborador de sectors molt singulars dels ensenyaments de la formació professional. Una borsa que ens ha de permetre comptar amb professionals experts en aquests sectors, com deia, singulars de diferents sectors productius, per transmetre coneixement actualitzat a l'alumnat dels diferents estudis de formació professional.

Per posar-los alguns exemples, ens arriben demandes de centres que, per exemple, demanen, i són casos reals: un especialista en la disciplina de postres de xocolata vegà per la fermentació de precisió, especialista en gestió de base de dades amb tecnologia *blockchain*, especialista en escalada de cascades de gel, operador de grua torre o operador de grua ploma; fotografia subaquàtica de baixa profunditat. És

a dir, com veuen, estem parlant de perfils realment experts, molt, molt concrets, que són necessaris i, per tant, aquí és veritat que és molt difícil de cobrir amb docents o amb professorat més de la borsa que veiem més habitual de secundària. I, per tant, és veritat que veiem aquesta necessitat i, per tant, s'està treballant en aquesta ordre, que esperem que pugui contemplar també la regulació d'altres professionals, que són considerats de difícil cobertura, aquells que deia eren realment específics, però perquè veiem que no hi ha excedents, sobretot en l'àmbit de la formació professional. I, per tant, això esperem que sigui realitat de cara al proper curs i que ens ajudi a acabar de cobrir algunes professions, algunes places realment complexes de cobrir, perquè són molt especialitzades, i per poder fer la formació que correspon.

S'ha parlat també dels orientadors, del personal orientador als centres de formació professional. Pensi que en aquests moments en tenim uns 165. Aquest curs se n'han incrementat amb vuitanta-sis, però realment, i barrejant una mica amb el tema del decret d'orientació, el decret d'orientació tal com el tenim l'esborrany a dia d'avui i és veritat que s'hi ha trigat tant, perquè abans algú em comentava com és que havia trigat tant. És perquè ha hagut de fer una mica la tramitació que correspon. Fa poc, de fet, vam tenir el dictamen del Consell d'Educació de Catalunya i una mica ha seguit tots els passos que ha de seguir.

Però realment ens situa un marc que ens ajudaria a la visió, diguem-ne, no tan optimista, ens ajudaria a ordenar estructurar molt més els recursos que tenim, a estructurar la formació, a ordenar i a marcar obligacions en l'àmbit de la formació. És veritat que el fet de poder disposar d'un pressupost que permetés desplegar aquest decret amb condicions ens permetria ser més ambiciosos en el desplegament d'això.

Això a vegades té a veure o em recorda una mica amb el decret d'educació inclusiva, un decret que va ser molt bo, que va obrir moltes portes i una visió, una cultura que en aquell moment es parlava molt poc, d'inclusió educativa i, per tant, va ser molt positiu. Que amb els ulls d'avui en dia podríem pensar que es va aprovar sense tenir cap memòria econòmica, que certament va ser així, però que al llarg dels anys ha vist que ha fet un camí.

Per tant, jo crec que aquí també ens correspon a nosaltres com a Govern, però en tot cas jo crec que també correspon a aquesta cambra fer aquesta reflexió. És a dir, és un decret que en el moment que..., si decidim que tiri endavant, establirà un marc. I evidentment, la voluntat és que pugui ser aprovat en breu en el primer trimestre, com comentava la portaveu d'Esquerra Republicana, però que hem de ser conscients que serà una cosa o més ràpida o serà una cosa una mica més progressiva en el marc dels propers anys. I, per tant, la voluntat és tirar-lo endavant, d'aprovar-lo. Estem, com deia, molt al final. I sí que la voluntat seria poder disposar d'un pressupost que ens permeti fer aquest desplegament més ràpid, però en tot cas aquest marc serà positiu de totes les maneres possibles.

S'ha parlat del gremi, d'alguns oficis o de molts gremis que realment tenen necessitat de talent o una necessitat de tècnics molt concrets. I a vegades, certament, els cicles que acaben demanant molts sol·licitants de formació professional no s'acaben corresponen amb aquests cicles que estan vinculats a uns sectors molt determinats. A vegades, com deia, es demanen altres itineraris que no són necessàriament aquells que més demanda del sector hi ha. Ara, la voluntat i el que s'està fent, sobretot aquest últim any, hem intentat vincular molt més la prospectiva, la prospecció que es fa de necessitats del sector productiu, que s'encarrega l'Agència de Formació i Qualificació, a la planificació que s'ha fet. I, per tant, allà on hem crescut era sobretot allà on veiem que hi havia sectors que realment necessitaven aquesta demanda de talent o de tècnics i tècniques especialitzades.

Pel que fa al tema de les infraestructures, les adequacions, les inversions a centres, sí que els puc dir que s'ha fet enguany, aquest últim any, una inversió entorn als 18 milions d'euros; en centres integrats, 1.300.000; en inversió per crear aquests nous grups en cicles formatius de diferents centres, més de 9 milions d'euros; i inversió en renovació d'equips entorn d'uns 7 milions d'euros, en relació a la pregunta que feia el portaveu de Comuns.

I també diferents portaveus han expressat algun problema, que és veritat que va representar un u per cent, però no per això no va existir, que es va produir en la primera tanda d'algun alumnat que havia anat directament a centres i no s'havia regit pel sistema, per a la provisió que havien fet en aquests moments. Es tracta de set-

centes persones, amb totes van poder ser repescades a la tercera tanda i totes van ser recol·locades abans del 8 de setembre. Per tant, a l'inici de curs, tothom tenia la seva plaça i s'havia resolt aquesta situació.

Penso que m'he referit al tema del decret d'orientació. Jo crec que aquí segurament voldrien molts detalls. A mi no m'agrada, tot i que a vegades se'm critica molt el tema dels titulars, que no ho entenc, perquè em penso que en donem pocs, però no faré titulars ni anunciarem coses que no puguin ser. Per tant, jo els dic que tenim aquest decret a punt. Doncs penso que en pocs mesos podríem tenir-lo aprovat. Ara bé, sí que estem, d'alguna manera, esperant a veure quina negociació o quina viabilitat pressupostària hi ha, perquè podrem tenir una ambició de tenir un desplegament molt més ràpid i efectiu en les diferents etapes educatives. O segurament és obrir un marc que ens marcarà un camí de futur amb progressió important, però que a curt termini no voldrà dir que hi hagi un orientador a totes les aules educatives del país. I penso que molts de vostès també s'han referit que el Departament d'Educació té encara avui dia molts reptes diferents i, per tant, també hem de posar una mica l'èmfasi allà on entre tots pensem que és el més el més rellevant.

Amb relació, deia abans, a aquells petits problemes de la primera tanda d'assignacions que es van resoldre. Sí que la tercera tanda, aquí el procés, el procediment d'assignació de places canviava i ja no era centralitzat *online*, sinó que era anant als diferents centres. Aquí sí que vam veure que se'ns van generar algunes situacions, algunes cues, algunes angoixes en determinats centres. I aquí, ara mateix s'està treballant per veure el proper curs com ho podem resoldre per evitar que aquestes situacions, aquestes cues que es van poder viure en alguns centres un parell de dies, però que no per això poc important, doncs, poder-ho resoldre d'una altra manera. I, per tant, aquí segurament és dels pocs ajustos que viurem de cara al proper curs.

M'han demanat amb relació a les noves assignacions, d'alumnat no assignat. Si arribo a trobar... Aquí, alumnat no assignat amb prioritat, pensin que més enllà d'aquells titulars que havíem tingut molts estius anteriors, que eren trenta mil alumnes, és a dir, parlem de molts milers d'alumnes que havien quedat sense plaça, sense poder accedir a plaça pública, aquest curs, doncs, alumnat no assignat en

prioritat a grau mitjà finalment han estat 1.392 alumnes. Per tant, estem parlant de 1.392 alumnes; no per això són pocs, perquè fins que n'hi hagi un no estarem satisfets, però en tot cas la xifra és aquesta. I en el cas del grau superior estariem parlant de 3.400 alumnes. Aquestes són les xifres definitives de tancament de matrícula.

També s'han referit o m'han demanat pel nombre de grups concertats. Aquí en el grau mitjà, vam concertar aquest curs trenta grups, en grau superior deu grups, en PFI 15 grups i en grau bàsic aquests vint-i-cinc grups que formen part del pla pilot, que són cinc-centes places que, com saben, s'han concertat en una etapa en un grau tan important com és la bàsica i que és la que ens permet precisament també evitar abandonaments escolars posteriors.

També algú de vostès es referia a la qüestió del català en l'àmbit de la formació professional. Com saben, doncs, estem compromesos a millorar també en aquests en aquests cicles formatius, sobretot en aquells que tenen més orientació a l'atenció al públic. A partir del curs 24-25, arran de l'actualització general de l'ordenació de la formació professional, alguns cicles formatius de grau mitjà, com de grau superior, van incorporar el mòdul de català-aranès professional, amb una durada de seixanta-sis hores. És un mòdul que, com deia, s'aplica a diferents cicles tant de grau mitjà com de grau superior, molt orientats a aquesta atenció al públic, en aquestes famílies professionals: administració i gestió, comerç i màrqueting, hoteleria i turisme, sanitat i serveis socioculturals a la comunitat. I els centres que tenen implantats o autoritzats aquests cicles disposen ja, des del curs passat, de les orientacions curriculars corresponents que inclouen aquest nou mòdul. I, a partir d'aquí, s'estan elaborant diferents guies per facilitar aquest seguiment durant la formació o les pràctiques a l'empresa, amb els objectius de facilitar tant l'adaptació lingüística de l'alumnat, fomentar l'ús del català en l'àmbit laboral i garantir el compliment de la normativa i millorar la competència comunicativa professional. Em sembla que és important que l'àmbit de la formació professional no quedi exclòs d'aquest foment de l'ús social del coneixement de la llengua catalana, perquè aquí també parlem d'igualtat d'oportunitats i de foment i promoció d'aquest talent.

Diferents portaveus es tornaven a referir que aquests professionals insuficients. Aquí dir-los que aquest curs 25-26... No, ara m'equivocava, un moment que amb tanta fitxa al final no ens trobarem. Sí, disculpin. Que hem incorporat aquests 309 docents addicionals, professors experts en l'àmbit de formació professional, amb un cost d'una mica més de 2.200.000 euros, precisament per reforçar i acompanyar aquests nous grups que s'han creat.

I realment no puc comprar l'argument que feia el portaveu del Partit Popular: que el model és igual és un problema estructural. Jo penso que s'ha demostrat i això realment ha estat amb un únic curs que no hi havia o no hi ha un problema estructural en l'àmbit de formació professional, ni és un desastre. Tot al contrari. Hem aconseguit només amb un curs modificant, evidentment, ampliant l'oferta i, per tant, destinant una prioritat política i pressupostària important en aquest creixement d'aquesta oferta, però també ajustant alguns elements de la planificació i del procediment d'assignacions que hem incrementat molt aquesta matrícula, hem incrementat també l'oferta, hem millorat el calendari, hem reduït vacants. Hem reduït vacants i això és bo perquè vol dir que s'aprofita, es planifica millor d'acord amb la prospecció que fa també l'agència i que hem reduït molt també el nombre de no assignacions, d'alumnat o de sol·licitants que aspiren a una plaça i que no els hi podem concedir. Penso que aquí sí que la caiguda, la millora d'aquesta xifra és realment important.

I a partir d'aquí, doncs, ja hi estem d'acord, que hem de seguir, tenint en compte que la demanda creix i hem de seguir generant places, hem de seguir treballant per la desburocratització, vostè també s'hi referia, i evidentment això és així. I no entraré a fer comparatives, que li podria parlar d'altres comunitats autònomes no governades pels socialistes, sinó per altres, amb la situació que ha quedat en aquest sentit, però no hi voldria entrar

Fitxer 25CEFP8

El portaveu de VOX es referia a la prospecció, la tasca de prospecció que es fa. Ja li dic, això és realment una tasca de l'agència, que fa molt bé. Hi ha un informes anuals amb totes aquestes necessitats del teixit productiu i en base a això fem la

planificació. Per tant, es fa d'aquesta manera, sobretot, com deia, per créixer en aquells itineraris que realment veiem que hi ha una necessitat de sectors i no en d'altres que segurament potser no són necessaris, altres famílies formatives. I, per tant, el creixement sempre és en sectors productius que hi ha una necessitat de tenir més especialistes.

I amb relació a aquells terminis curts que es comentava que el curs passat, precisament, per escurçar molt més el calendari, es va donar poc temps als sol·licitants per poder confirmar aquesta plaça, certament va ser així. Vam reduir, vam escurçar aquests terminis, però també ho vam fer amb moltíssima informació i acompanyament. Vam destinar una campanya de comunicació, no de propaganda, sinó al revés, adreçada a aquests joves amb TikTok, amb mitjans de comunicació o d'informació que fa servir a vegades aquest públic objectiu, per poder determinar molt més i recordar aquestes dades, perquè no els passessin.

Pel que fa als comuns, per la banda..., el portaveu parlava de la planificació o del problema d'oferta. No creiem tant que hi hagi un problema d'oferta que calgui créixer molt més, sí que l'hem d'anar ajustant, com deia. Fixi's que les places no assignades no han estat tantes i, per tant, aquí tenim un marge i que encara tenim vacants, malgrat que les hem reduït. I per què encara hi ha moltes vacants segons com es miri? Doncs n'hi ha perquè, per exemple, en cicles formatius de l'oli, de temes molt concrets que els sectors productius demanen, doncs potser si oferim doncs trenta places se n'apunten deu. I, per tant, la diferència són vacants que realment figuren així.

Però ho dic també a vegades treure la por de que no es planifica bé. No. La planificació està molt ajustada i jo crec que aquest curs encara l'hem ajustat molt més i moltes vacants, a vegades, tenen a veure amb aquests cicles que pensem que són molt importants per al país, que són estratègics, que són demanats per les indústries extractives, de l'oli, de moltes qüestions que, en territoris concrets, són fonamentals i que a través de l'orientació podem anar reforçant, però que sempre segurament hi haurà un decalatge. Però aquí no volem perdre aquests cicles i, per tant, ens volem mantenir com un tema estratègic. Ara, a partir d'aquí, doncs, com sempre, hem de vincular molt més a aquest arrelament al territori.

Parlaven de plantilla. Jo crec que aquí tenim, doncs, fa pocs dies una molt bona notícia. Com saben, a Catalunya teníem fins a dia d'avui cinc centres d'excel·lència de formació professional. Aquesta setmana n'hem guanyat un, precisament al Prat de Llobregat, a l'Illa dels Banyols, que passarà a ser també un altre centre d'excel·lència. I és veritat que a l'hora de configurar plantilla segurament hauríem de pensar a mitjà i llarg termini un sistema de provisió de professorat o d'experts, doncs, diferent de la resta del sistema d'educació obligatòria i, fins i tot, postobligatòria. Però en tot cas, com dèiem abans, els reptes són molts i per tant, hem de prioritzar. Però sí que estem d'acord que l'ordre d'experts ens ajudarà a ajustar molt més les plantilles a les necessitats formatives dels diferents centres.

Pel que fa a la inversió en maquinària, ja abans l'he comentat. No és un tema menor. Per nosaltres, l'adequació dels centres de formació professional, com de la resta, és important, sobretot si volem créixer en aquesta oferta i podem tenir maquinària i tecnologia vinculada realment a la que tenim en el mercat laboral o en el mercat o en el sector professional.

Amb relació a la portaveu de la CUP, que demanava concrecions en relació al decret d'orientació, ja li he comentat que, d'alguna manera, a dia d'avui no els hi voldria donar fins que no tinguem la disponibilitat pressupostària de la que podem estar parlant, però penso que és un bon decret. S'ha treballat en el marc del Consell d'Educació de Catalunya, s'ha treballat amb persones expertes de diferents àmbits i penso que, encara que no hi hagi una gran memòria econòmica, serà un gran pas endavant. Però en tot cas hem de veure la concreció quan ho puguem fer.

Sí que aquí, en l'àmbit de la formació professional, tenim segurament models diferents. Vostès entenc que és formació a l'empresa o l'estada formativa a l'empresa no els acaba de..., no forma part del seu model. Per a nosaltres sí que és molt important aquesta formació molt vinculada, perquè finalment la formació professional ha de garantir aquesta inserció professional en el mercat laboral i, per tant, això ens sembla important.

Pel que fa a les ràtios, com saben, doncs, hi ha un avantprojecte de llei del Ministeri acordat amb el conjunt dels sindicats, que ens parla de ràtios a totes les etapes educatives, també en la postobligatòria i, per tant, aquí és veritat que marca un

calendari, però hi ha una via. Hi veiem, doncs, una esperança o una oportunitat en l'aprovació d'aquest avantprojecte de llei, perquè pugui acabar millorant també les condicions en l'àmbit de la postobligatòria.

I pel que fa a l'equiparació d'alguns professionals que encara ens queden en l'àmbit de la formació professional amb relació al professorat de secundària, es va fer un primer pas arran de l'acord que es va fer amb els sindicats per part del Govern anterior, que no s'havia dotat, però que nosaltres vam dotar pressupostàriament. I encara hi ha un petit col·lectiu, però que hi és, que encara no ha tingut aquesta equiparació. Aquí sí que pensem que en el marc de les trobades que hem de tenir properament, des de demà mateix, amb els sindicats també pugui ser un dels elements que es pugui tractar en aquesta ronda de negociacions o de trobades.

I, per finalitzar, perquè veig que em queda poc temps agrair el relat d'esperança, no catastrofista de la portaveu del Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar. Parlava d'aquesta importància, d'aquesta visió compartida, del diàleg dels agents socials, aquesta visió estratègica que penso que la Comissió Rectora de l'Agència estan molt està molt ben representada. És veritat que aquí qui no hi ha és el món local i estic molt d'acord amb aquesta posada en valor de la feina impressionant que fan molts ajuntaments. I permeti'm, vostè també ho ha dit, però aquí a Viladecans, en aquest sentit, que jo sé que vostè hi té molt a veure, doncs han construït..., han estat capaços de construir un sistema realment exitós que tant de bo aconsegueixi arribar a aquest zero per cent. Però l'altre dia que precisament estava en el Consell de Ministres de la Unió Europea i que estan revisant l'estratègia de cooperació en l'àmbit de la formació professional de cara al 2030, ja no es parla del nou per cent. S'està pensant de reduir al vuit per cent i, per tant, aquí cada cop tenim més incentius a l'hora de treballar per reduir aquest abandonament. I estem d'acord que tot allò que fa el món local, i especialment, permeti'm que li digui, Viladecans gairebé com a exemple, és molt rellevant aquesta relació entre empreses, agents, centres, en fi, del conjunt de la població.

I també, finalment, aquesta importància no tant de la formació inicial, de la formació professional com a formació inicial per a molts estudiants, per molts joves, sinó també les oportunitats d'acreditació, de requalificació, d'obertura, de nous itineraris

formatius de futur que ens serveixen per tantes persones que potser ha arribat un moment de la seva vida en una situació de reestructuració del seu sector anterior, doncs veuen com gairebé una de les importants oportunitats de continuar la seva trajectòria de progrés social.

Moltíssimes gràcies.

La videopresidenta

Moltes gràcies, consellera, per totes les seves explicacions i per donar resposta al que li plantejaven els diferents grups.

I abans de passar a l'apartat de les preguntes orals, suspenem cinc minuts la comissió.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 25CEFP9

La vicepresidenta

Diputades, reprenem la sessió.

Preguntes

311-00047/15, 311-00048/15, 311-00049/15, 311-00050/15, 311-00051/15, 311-00052/15, 311-00053/15 i 311-00054/15

El punt 5 de l'ordre del dia és la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les darreres resolucions judicials, que insisteixen en l'obligació de garantir el caràcter vehicular del castellà en el sistema educatiu.

El punt 6, sobre el compliment de les resolucions judicials que obliguen a garantir el caràcter vehicular del castellà en el sistema educatiu.

El punt 7, sobre les mesures previstes per a garantir el caràcter vehicular del castellà en el sistema educatiu.

El punt 8, sobre si preveu modificar les instruccions educatives per a incloure el castellà com a llengua vehicular en el sistema educatiu.

El punt 9, sobre si preveu modificar la normativa per incloure el castellà com a llengua vehicular a l'educació.

El punt 10, sobre l'exclusió del castellà com a llengua vehicular del sistema educatiu.

El punt 11, sobre la garantia del dret de les famílies a tenir el castellà com a llengua vehicular en el sistema educatiu.

I el punt 12, sobre la vulneració dels drets lingüístics de famílies i alumnes per la negació del caràcter vehicular del castellà en l'ensenyament.

En aquest cas, les preguntes orals dels punts 5 al 12 se substanciaran acumuladament. El diputat disposa, per formular la pregunta, de màxim dos minuts, trenta segons, que es pot repartir entre els dos torns. I així mateix, la resposta de la consellera també per un màxim de dos minuts i mig, a repartir en els dos torns.

Quan vulgui, diputat, endavant.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta estava a punt de donar una alegria a la comissió i dir que la feia per separat, però no ho faré. Bé, senyora consellera, només la pregunta és molt senzilla: Té el govern de la Generalitat, del qual vostè és consellera d'Educació, la intenció de complir les sentències judicials?

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí. Miri, diputat, totes les sentències no només es respecten, sinó que es compleixen.

Cristian Escribano Ramírez

Bé, jo trobo una diferència molt substancial entre el Govern de la Generalitat del Partit Socialista i el que el Partit Socialista deia, feia i defensava quan era poc abans de les eleccions. I, en aquest sentit, jo li podria llegir diverses coses, com per exemple alguns titulars que ens va donar el molt honorable president: «Illa defensa la família de Canet i el compliment de la sentència del vint-i-cinc per cent del castellà a les aules». Literalment el president de la Generalitat deia que: «No es ir contra el

catalán. Es cumplir las resoluciones y este modelo sigue garantizando que el catalán es el centro de gravedad educativo en Cataluña». Altres exemples, Illa deia: «No se puede defender el catalán atacando al castellano», 2021, no fa gaire. No sé si l'hemeroteca ho aguanta tot. Literalment el president de la Generalitat deia: «No asistimos a la reunión que convocó la semana pasada el consejero de Educación en favor de la inmersión lingüística porque las asociaciones a favor del bilingüismo no estaban invitadas». El PSC d'ara, els diputats que estan aquí en aquesta cambra, han votat en contra de que en aquesta comissió compareguin representants de defensors del bilingüisme a les nostres aules.

I, per tant, senyora consellera, la realitat és que el Govern de la Generalitat no respecta i compleix totes les sentències. Bàsicament perquè davant de l'anunci del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que diu que el castellà ha de ser com a mínim un vint-i-cinc per cent a les aules, vostès han anunciat un recurs. I han anunciat un recurs, perquè el Partit Socialista ha deixat de banda tota ideologia. I és una pena, perquè el que vostès defensaven fins no fa tant generava un consens i vostès han trencat aquest consens. Per tal de mantenir el president Illa assegut al Palau de la Generalitat han venut no només els seus votants, sinó també el que vostès pensaven, i crec que molts de vostès continuen pensant.

Moltes gràcies.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, gràcies, vicepresidenta. Miri, jo li diré que el règim lingüístic del sistema educatiu de Catalunya sí que és fruit d'un gran consens, un consens pedagògic, social, polític, cultural i, per tant, també hi ha hagut un consens important en aquesta cambra. És un model que ha demostrat la seva eficàcia, que garanteix el domini de les llengües oficials, el català, el castellà, l'Aran..., l'aranès també a l'Aran. I, a més a més, els últims resultats d'avaluacions de final d'etapa 24-25, parlo del curs anterior, doncs mostren que l'alumnat de Catalunya supera els setanta punts. Setanta punts és el nivell considerat bo en quatre competències de primària, entre elles català, castellà, anglès i matemàtiques, i també bons resultats en català i castellà a l'ESO.

Igualment, l'avaluació de l'expressió oral tant de sisè de primària com de quart d'ESO del 25 ha detectat que la gran majoria d'alumnat se situa entre els nivells alts i

mitjans, notable i excel·lent tant en català com el castellà, i, de fet, el no assoliment en les diferents àrees avaluades és realment minoritari. Per tant, acabem observant uns resultats sòlids. Demostren que el coneixement de les dues llengües oficials està garantit, que els nois i noies acaben l'escolarització obligatòria amb aquest bon domini de les llengües oficials a Catalunya i amb una competència comunicativa que globalment millora curs rere curs. I, per tant, un objectiu que d'alguna manera diu que aquesta..., que és la que marca la llei que està aprovat per una majoria en aquesta cambra i que diu que el català i l'aranès són llengües vehiculars, que són el centre de gravetat i que el castellà també és llengua curricular i educativa. I, per tant, en aquest sentit, el que hem de fer és garantir aquest ensenyament, aquest aprenentatge, que no hi hagi cap tipus d'exclusió i és el que està fent. I aquest és el sistema educatiu de Catalunya. No tinc temps. Ah, perdoni, doncs ja he acabat. Molt bé.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el motiu pel qual no aplica la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que obliga a impartir un mínim del 25% de classes en castellà i el motiu pel qual la consellera d'Educació i Formació Professional no compareix al Parlament Europeu per a explicar-ho

311-00055/15

Seguidament passem a la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el motiu pel qual no s'aplica la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que obliga a impartir un mínim del vint-i-cinc per cent de classes en castellà i el motiu pel qual la consellera d'Educació, Formació Professional no compareix al Parlament Europeu per explicar-ho. Té la paraula l'il·lustre senyor Manuel Jesús Acosta Elías.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. *Senyora consellera*, aunque ya ha anunciado mi pregunta la vicepresidenta de la comisión, lo vuelvo a hacer yo: ¿Por qué se niega a aplicar una sentencia firme del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña que obliga a garantizar un mínimo del veinticinco por cien de enseñanza en castellano? ¿Y por qué, además, rehuyó comparecer en el Parlamento Europeo para dar explicaciones sobre este incumplimiento flagrante del estado de derecho?

Gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó, consellera d'Educació.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Gràcies. Gràcies, diputat. Miri, el que fa aquest Govern és precisament complir, fer complir, desplegar i desenvolupar la normativa de què ens hem dotat en aquest Parlament, que és el resultat d'aquest consens assolit per una amplíssima majoria parlamentària en relació tant a l'ús com a l'ensenyament de les llengües oficials, català, castellà, aranès a l'Aran. Ho farem, doncs, per garantir aquest ple domini oral i escrit d'aquestes llengües i, a més a més, la suficiència d'almenys una llengua estrangera.

I, en fi, doncs, penso que potser no li agrada que una de les funcions també del sistema educatiu és cohesionar la societat, és igualar les oportunitats o les desigualtats que es puguin produir tant a nivell social com a nivell lingüístic, i que aquest és un govern que respecta la llei, respecta la separació de poders, el respecte entre institucions. I, per tant, ni nosaltres interferim mai en les competències d'un altre organisme, ni tampoc permetrem que interfereixin en les de la Generalitat de Catalunya. Però en tot cas, com deia aquí, totes les resolucions judicials, només faltaria, es respecten, es compleixen i el que hem de garantir és el desplegament d'aquest model lingüístic del qual ens hem dotat entre tots.

A partir d'aquí, respecte a la pregunta que em feia perquè no vaig assistir a la Comissió de Peticions. En fi, nosaltres vam anar a Brussel·les, per exemple, a defensar interessos la setmana passada, quan interveníem davant del Consell de

Ministres i en l'àmbit de la Comissió de Peticions, vostè sap que no té cap tipus de potestat ni per legislar sobre el sistema educatiu de cap estat membre de la Unió Europea, i encara menys pot investigar l'adequació legislativa a l'ordenament d'aquest estat membre. Això ho va dir la seva pròpia presidenta, que és la senyora Dolors Montserrat, del Partit Popular.

Per tant, aquí dir que a nosaltres el que ens trobarà és treballant per millorar el rendiment acadèmic de l'alumnat, per reduir l'abandonament escolar prematur i per enfortir totes les competències lingüístiques i, per tant, el que no ens trobarà és polaritzant, crispant o assetjant a parlants de qualsevol de cadascuna d'aquestes llengües.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bueno, lo que no se puede hacer es decir una cosa y la contraria. Lo que no se puede decir es que se cumplen las sentencias judiciales y resulta que el Parlament promulga una ley que está en contra, precisamente, de esa sentencia del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña. Aquí no hablamos de opiniones pedagógicas, ni de estrategias políticas, ni de debates partidistas. Hablamos del cumplimiento obligatorio de las resoluciones judiciales. En un sistema democrático serio, una sentencia firme no se discute, se cumple. Sin excusas, sin atajos, sin intentar describir la ley a conveniencia del Govern de turno. Sin embargo, ustedes llevan años construyendo una arquitectura legal y administrativa cuyo único propósito es evitar, retrasar o neutralizar el cumplimiento de esa sentencia. Y lo hacen aun sabiendo que vulnera los derechos lingüísticos de miles de familias que desean una educación bilingüe equilibrada.

¿Qué le da derecho a desobedecer a los tribunales? ¿Con qué legitimidad moral puede exigir a cualquier ciudadano que cumpla la ley cuando usted selecciona entre las que obedece y las que incumple? Porque esto no es autonomía, esto es impunidad política.

Finalmente, cuando el Parlamento Europeo invita a un responsable político a comparecer para explicar por qué un gobierno regional se niega a aplicar una sentencia judicial, la única respuesta democrática posible es acudir. Pero usted no fue. Prefirió esconderse, evitar el debate, evitar las preguntas incómodas y evitar rendir cuentas en un foro internacional que no se deje impresionar por su propaganda. ¿A qué teme exactamente la *consellera*? ¿A reconocer que el Govern ha convertido la política lingüística en un instrumento de confrontación, a explicar que mientras presumen de modelo de éxito *de l'escola catalana*, Europa les señala por vulnerar derechos fundamentales o simplemente teme que fuera de Cataluña no se compren sus discursos? Porque los hechos hablan por sí solos.

El Govern debe decir hoy con claridad si piensa cumplir la sentencia del veinticinco por cien o si seguirá instalado en el desorden jurídico y en el desacato político disfrazado de soberanismo pedagógico. Y debe explicar de una vez por todas, por qué la máxima responsable del sistema educativo catalán rechaza dar explicaciones allí donde la transparencia es obligatoria, no opcional.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera. Endavant.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí, pocs segons. Mirin, només li diré que el Govern ni desobeeix ni vulnera els drets de ningú. El que fa és defensar el model del sistema lingüístic del qual ens hem dotat entre tots.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el nombre d'escoles concertades que han tancat del 2020 ençà i la subvenció que han rebut el curs 2024-2025

311-00061/15

La següent pregunta és sobre el nombre d'escoles concertades que han tancat el 2020 ençà i la subvenció que han rebut el curs 2024 i 2025. Té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Gràcies novament, senyora vicepresidenta. Senyora consellera, quantes escoles concertades s'han tancat des de l'any 2020? I quines subvencions s'han rebut durant el curs 24-25?

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula la consellera.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Gràcies, diputat. Des de l'any 2020 han tancat deu centres educatius de la xarxa concertada, que representen menys de l'1,5 per cent dels centres concertats a Catalunya.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera. Té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, això no és una xifra per llençar coets, tampoc. Avui tornem a posar sobre la taula una qüestió que el Govern evita sistemàticament. Ho preguntem perquè l'opacitat amb la qual gestionen el mapa escolar no és casual. És estructural. Cada tancament d'un centre concertat no és una dada administrativa. És una família que perd llibertat. És un barri que per diversitat educativa i és un sistema que s'empobreix.

Ens preocupa fonamentalment que, sota el discurs de la planificació i de la racionalització, s'estigui produint un desmantellament silenciós de la xarxa concertada. Una xarxa que forma part del nostre sistema públic des de fa dècades i que vostès tracten com una nosa ideològica. Vostès asfixien els centres amb burocràcia, els situen en inferioritat financera i després se sorprenen quan no poden sostenir-se. Per això demanem dades concretes i no relats.

Potser la pregunta més adient hagués estat els grups que s'han tancat, que són molts més, és clar. Volem saber quants han tancat, quants estan al límit i quin suport

real han rebut, perquè si vostès creuen en la llibertat educativa, haurien de garantir-la, no erosionant-la de sotamà. I si no creuen en la concertada, almenys ho diuen clarament i permetin que la ciutadania jutgi les seves prioritats.

El que és del tot inacceptable és que el procés que porta a la retirada del

Fitxer 25CEFP10

concert i el tancament d'aules depengui d'una conducta que no pensa en les famílies i que mentre planifica el llarg termini en la pública, provoca situacions d'indefensió.

No és de rebut que permetin que matriculin els seus fills i planifiquin la vida familiar pensant que tindran plaça per a, posteriorment a la matriculació, decidir si tanquen o tanquen un centre. Les famílies no poden viure al dictat de l'administració, sinó que aquesta, l'Administració, ha de planificar a llarg termini i garantir la llibertat educativa i els drets de les famílies i els seus fills.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Gràcies, vicepresidenta. Miri, aquest Govern creu i defensa el conjunt del servei d'Educació de Catalunya integrat per centres públics i centres privats subvencionats amb fons públics i, per tant, concertats. Ho fa fins a tal punt que, com abans teníem una sessió informativa molt centrada en la formació professional, no hem tingut cap problema perquè pensàvem que era bo per al país poder concertar places també en l'àmbit de la formació professional i, per tant, no tenim cap apriorisme negatiu, al contrari. Hem d'agrair sempre la implicació de la majoria de centres concertats, per exemple, en el pacte contra la segregació, que ha implicat una distribució més equilibrada d'alumnat amb necessitats específiques de suport i sempre no ens hem trobat pràcticament mai amb centres que rebutgin això. Al contrari, la implicació, aquest compromís social, fruit segurament d'un itinerari o d'una trajectòria

d'implicació social que és diferent a la que a vegades es viu a la resta d'Espanya en aquest model privat.

Però en tot cas, la xifra li he donat. Són deu centres des de l'any 2020 que representa, com deia, menys de l'1,5%. A partir d'aquí, doncs, evidentment estem parlant amb les titularitats, amb les organitzacions que són titulars de centres concertats, perquè hi ha una situació d'infrafinançament, que tampoc és diferent al que podem viure en l'àmbit del sector públic, però que tenim les plantilles, plantilles en els centres d'educació concertada que són de l'any 90 i aquí és veritat que no hi ha hagut un desplegament.

Tenim una situació de motxilles, aquests ajuts, aquell alumnat que té unes necessitats de suport que realment hauríem de poder reforçar. I un tema de finançament del funcionament. A partir d'aquí som conscients de la situació que tenim en aquests moments. No hi ha un pressupost. I també vull dir-li que en l'any 23, l'últim pressupost que ha tingut aquest país i que el Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar estava a l'oposició, malgrat tot, es va fer una aposta per millorar, per exemple, el mòdul de funcionament que es tenia ja en aquests centres. I fruit d'aquell acord ja hi ha hagut la pròrroga pressupostària corresponent.

Però en tot cas, com bé veu, hi creiem, en el Servei d'Educació de Catalunya i en tenim molta sort perquè també ens aporta equitat i ens aporta qualitat al sistema educatiu.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre les orientacions curriculars a primària i secundària i llur aportació per a pal·liar el fracàs escolar

311-00046/15

I passem a la pregunta número 15, sobre les orientacions curriculars a primària i secundària i llur aportació per a pal·liar el fracàs escolar i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, vicepresidenta. Senyora consellera, Catalunya arrossega unes xifres de fracàs escolar inacceptables, per sobre de la mitjana d'Espanya i molt, molt, molt per sobre de la mitjana europea. No és nou aquest relat o aquesta situació, perquè tant vostè com els seus predecessors en el càrrec han apostat per una vida abocada al fracàs. De res serviran, com venim advertint des que vam entrar en aquest Parlament el nostre grup parlamentari de VOX, plans de reforç de la lectura, més orientadors en els centres o informes de l'OCDE, mentre els currículums continuïn sent els que són. Les orientacions curriculars han de servir per a garantir coneixements sòlids, habilitats reals i una formació exigent.

Però el que hem vist a Catalunya és un buidatge progressiu de continguts, continguts sòlids, informació sòlida, una confusió de criteris, un excés de transversalitat malentesa i una conversió de l'escola en un laboratori ideològic abans que un espai d'aprenentatge. El resultat és conegut: menor nivell, major desigualtat i un alumnat que arriba a etapes superiors sense la base necessària.

Per això, preguntem avui quin ha estat l'impacte real d'aquestes orientacions. Quines dades tenen al respecte? Quines avaluacions externes ha realitzat? Quins resultats concrets poden presentar més enllà dels purament eslògans? Perquè la comunitat educativa, i molt especialment les famílies, estan cansades de reformes successives que no milloren res i que només generen més inestabilitat. El Govern té l'obligació moral de posar l'aprenentatge en el centre, no les seves prioritats polítiques. Ja va sent hora que deixin d'experimentar amb els nostres alumnes perquè l'escola torni a ser el que mai havia de deixar de ser: un veritable ascensor social.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí. Gràcies, diputat. Bé, com sap, fa uns mesos es va publicar el marc per a la millora de la llengua i les matemàtiques. Era un marc d'actuacions, d'orientacions molt dirigit a aquest reforçament dels aprenentatges, especialment, com diu el propi títol, la llengua i les matemàtiques, entenent que són matèries troncales, instrumentals,

sense les quals difícilment podrem reforçar i millorar aquests aprenentatges en altres matèries. I fruit o com a mesura dintre d'aquest marc, es va acordar aprovar i publicar unes orientacions curriculars en aquests àmbits. De fet, fins a dia d'avui s'han publicat les de llengua i matemàtiques, que això va passar entre maig i juny del curs passat i realment fa pocs dies es van publicar la de biologia i geologia a secundària, física i química a secundària, tecnologia a secundària i música i, tant al mes de gener i febrer, estan previstes les llengües estrangeres a primària, a secundària, en l'àmbit artístic, medi social i natural, tant a primària com a secundària.

Per tant, el mes de febrer finalitzariem la tanda d'orientacions i concrecions curriculars que tenen per objectiu, precisament, fer més fàcil la tasca tant dels docents com del conjunt de centres educatius, en el sentit de poder garantir uns aprenentatges que pensem que són essencials en cada nivell de cada etapa educativa. Com sabem, disposem d'un currículum que no té..., bé, té pràcticament tres anys. La voluntat que tenim és de donar estabilitat al sistema i, per tant, no hi ha cap voluntat de tornar a obrir debats sobre currículums que pensem que ni tan sols s'han pogut acabar de desplegar i de poder avaluar correctament.

I pels mesos que li deia, doncs ara mateix no disposem d'una valoració en relació amb aquestes orientacions. Sí que podem tenir la valoració tant de la Junta de Direccions, del Col·legi de Docents, dels docents, que han celebrat, en general, les mesures perquè pensen que els donen més eines a l'hora de poder preparar molt més els seus materials i, per tant, orientar també les classes i el projecte educatiu. Però això ho haurem de fer quan, com a mínim, portem un curs amb aquestes orientacions.

A partir d'aquí, aquestes orientacions sí que contenen aquesta proposta de concreció, de seqüenciació per cicles dels sabers indicats al currículum, recomanacions, recursos didàctics i models d'activitats per enfortir, sobretot aquest objectiu de reforçar la llengua i de les matemàtiques i permetre als docents planificar millor la seva activitat i coordinar-se per tenir una major coherència pedagògica. I, per tant, doncs la majoria d'ells s'han elaborat per encàrrec a persones expertes. S'han fet també tant docents actius, docents jubilats, docents del món universitari per tenir una mica diferents visions en relació a una matèria. No perdre riquesa o

prisma. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

Veig que se m'ha acabat el temps, però penso que li he pogut donar resposta.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern sobre el nombre de professors que van obtenir plaça al concurs oposició extraordinari del 2023 i a l'ordinari del 2024 i que no han obtingut destinació definitiva per al curs 2025-2026

311-00139/15

Pregunta al Govern sobre el nombre de professors que van obtenir plaça al concurs oposició extraordinari del 2023 i a l'ordinari del 2024 i que han presentat una reclamació per haver estat destinats de manera definitiva a una comarca o regió que no havien sol·licitat

311-00140/15

Doncs passem al següent punt, les preguntes orals 16 i 17. Se substanciaran acumuladament. I la 16 és sobre el nombre de professors que van obtenir plaça al concurs oposició extraordinari del 2023 i a l'ordinari del 24 i que no han obtingut destinació definitiva per al curs 25 i 26. I sobre el nombre de professors que van obtenir plaça el concurs oposició extraordinari del 23 i a l'ordinari del 24, i que han presentat una reclamació per haver estat destinats de manera definitiva a una comarca o regió que no havien sol·licitat. Té la paraula el senyor Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies, vicepresidenta. Bé, la pregunta no la tornaré a repetir, és aquesta. I estaré molt agraït si em pot contestar amb detall.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Sí. Gràcies, vicepresidenta. Diputat. A veure en relació al nombre de professors que van obtenir plaça al concurs oposició extraordinari del 23, ho dic per ser precisa, i l'ordinari del 24 i que no han obtingut destinació definitiva pel 25-26. Això són unes tretze mil persones que no tenen plaça definitiva i uns 325 que ja tenen places definitives. És una situació normal. Passa, doncs, amb tota la funció pública, metges i infermeres, doncs el fet d'accedir al sistema i després es van adjudicant aquestes places. Hem estat deu anys sense poder tenir aquesta plaça definitiva i, per tant, abans de final de legislatura, el que volem és treballar per aconseguir un vuitanta-cinc per cent d'estabilització de la plantilla. Fins ara se n'han estabilitzat divuit mil persones.

Amb relació a la pregunta de quants han abandonat la borsa, aquí aquest curs, aquest curs 25-26, han estat 254 docents que han estat baixa de la borsa de personal interí docent, sis per expedient contradictori no disciplinari, quatre per avaluació negativa del període de prova inicial, 217 per renúncies a borsa, dotze per rescissió de nomenaments i quinze jubilacions. Però sí que li puc dir que a data del 24 de novembre hi havia 5.900, una mica més, més de 5.900 sol·licituds per accedir a la borsa, de les quals gairebé 4.500 admeses, i en total, a dia d'avui, a la borsa hi ha 75.744 docents.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera. Per la rèplica, té la paraula l'il·lustre diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. Sí. Moltes gràcies. Bé, m'ha contestat amb relació a una altra pregunta que li volia formular respecte a la borsa, però bé, és igual. Ja està bé, aquesta data. Gràcies.

Però jo em referia sobretot a, si em pot contestar després, a les reclamacions presentades per part d'aquests professors que sí que han obtingut plaça a l'oposició del 23 i de l'ordinària del 24. Després, si em pot comentar, li agrairia.

En definitiva, aquest Govern, jo..., bé, porta parlant d'estabilització per l'obligació de la Unió Europea, de consolidació i de reducció de la interinitat –l'anterior govern va passar el mateix– però després de tants anuncis triomfalistes ens trobem amb un fet que és escandalós. Hi ha professors que han aprovat el concurs oposició extraordinari el 23 i ordinari el 24 i tot i així no tenen destinació definitiva per al present curs 25-26. Jo crec que això és un fracàs administratiu i polític. És una falta de respecte als docents, als centres que no poden planificar i a les famílies que necessiten estabilitat.

Com és possible que després de dos processos tan publicitats pel Departament, hi hagi professionals que continuen en la incertesa més absoluta? Quina classe de planificació és aquesta? Avui li demanem que doni aquestes xifres clares de quants afectats hi ha. Ens ha esmentat algunes d'aquestes dades. En quina situació es troben? I quina explicació donaran a les desenes de docents que han complert amb la seva part però que veuen com la Generalitat no compleix amb la seva? Estabilitzar no és fer rodes de premsa, estabilitzar és garantir destinacions, certesa i respecte institucional. I això, ara com ara, no està succeint.

L'administració ha d'estar al servei de les persones i no les persones al servei de l'administració. No poden aprofitar-se de la vocació, lliurament i bona voluntat dels docents per a disposar d'ells com si de màquines o nombres es tractessin. Vivim en una crisi profunda de professió de la vocació docent. Cada vegada són més els que renuncien i els que es plantegen renunciar. Sempre s'apunta a motius purament materials i econòmics, però no és només això, perquè les males condicions no són la causa, sinó un símptoma, un símptoma d'un sistema que no valora els seus professionals i que no els cuida.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Moltes gràcies. Per acabar. Bé, efectivament, l'estabilització segurament és un dels reptes més importants que va començar el govern anterior, perquè realment el repte era majúscul i que hem de donar continuïtat. I és veritat que ara començaríem a estar al principi del final i això és molt bo, perquè vol dir que després d'aquesta primera fase de molt de moviment als centres educatius, que jo penso que podem compartir que no és el millor, perquè les direccions o els equips directius necessiten aquesta estabilitat, però aquesta estabilització ens permetrà en el mitjà termini poder tornar a vincular molts professionals amb el projecte educatiu del centre on tinguin la destinació i, per tant, implicar-se molt més en reforçar aquest projecte educatiu.

Però en tot cas, abans li donava les dades en relació amb a em penso que les dues darreres preguntes i sí que puc dir que amb relació a les queixes, les reclamacions que vostè demanava, doncs, no tenim docents en aquesta situació, donat que en el concurs de trasllats no s'han donat destinacions d'ofici. Només es van assignar places definitives a les peticions formulades en les sol·licituds de les persones participants, però sí que li voldria dir que més enllà de la cinquena comarca hem passat de tenir 3.200 a tenir-ne tres-cents.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera.

Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de professors interins que han abandonat la borsa del Departament d'Educació el curs 2025-2026

311-00141/15

I per últim, la pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre de professors interins que han abandonat la borsa del Departament d'Educació el curs 25 i 26. Té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Bé, moltes gràcies. Vicepresidenta. Ja m'ha contestat

fitxer 25CEFP11

la consellera al respecte. Només una petita reflexió, si em permet. És clar, si resulta que hi ha un abandonament d'interins més o menys massiva, hem de dir que no és un fet aïllat i és molt preocupant. És un símptoma profund d'esgotament del sistema que no funciona. I clar, cada vegada més professionals marxen, dèiem, cansats de la inestabilitat, de la falta de previsió, dels canvis normatius improvisats, d'unes condicions laborals que no permeten construir un projecte de vida i, per tant, és un tema molt greu, no? No només perquè disminueix el nombre de docents disponibles, que ja per si mateix és molt i molt greu, sinó perquè el Govern no sembla disposat a reconèixer la magnitud del problema. Si els professionals marxen, alguna cosa estan fent malament vostès. I la primera responsabilitat d'un govern és retenir el talent, no expulsar-lo.

I per això preguntem..., per això preguntàvem amb claredat aquestes xifres, perquè, i sobretot, més important, quines mesures es poden prendre per a revertir aquesta fugida, perquè si no hi ha estabilitat, no hi ha previsió i si no hi ha respecte institucional, difícilment hi haurà docents disposats a sostenir un sistema educatiu que fa temps que va deixar de cuidar-los.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. Per respondre, té la paraula l'honorable senyora Esther Niubó.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé, ara em penso que sí, per acabar. La xifra li he donat abans. Jo em quedaria amb la dada, la que és molt positiva, que és que tenim més de 75.000 persones a la borsa, que fa pocs dies en teníem gairebé sis mil en sol·licitud per accedir a la borsa i de les quals gairebé 4.500 ja han estat admesos. Per tant, això és la notícia positiva. A partir d'aquí, tot allò que puguem fer per millorar les condicions del conjunt de docents, per millorar la qualitat de l'atenció educativa, aquest departament no només tendeix la mà, sinó que, a més, fa propostes concretes molt concretes que hem traslladat als sindicats i a partir d'aquí, doncs, esperem poder fer avenços en els propers mesos.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, consellera. Doncs bé, abans d'aixecar la sessió, tornar a donar-li... *(El lletrat intervé sense fer ús del micròfon.)* Doncs agrair avui la vostra compareixença i ja sabem que queden dies encara, però al tractar-se de l'última compareixença d'aquest any, en nom de tota la comissió, desitjar-vos molt bones festes i ens tornem a veure en aquesta comissió l'any 2026.

Moltíssimes gràcies i aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT